

ARGUMENTUM

news opinion analysis

EKSKLUZIVE

**Ambasadori i Ukrainës në Shqipëri
Z. Volodymyr Shkurov: “Ukrainasit
do ta mbrojnë pavarësinë
e tyre deri në fund”**

- Ndahet nga jeta Mikhail Gorbachev,
ish-presidenti sovjetik që hoqi
perden e hekurt
- Dialogu në rrugëkryq!
- Tre “hendeqet” që shënjuan
vizitën zyrtare të kreut të
shtetit shqiptar në Kosovë
- “Realpolitik”, Kambanat bien
për Ballkanin e Hapur!

Të dashur lexues dhe ndjekës të Argumentum.al,

Argumentum.al tashmë nga muaji prill 2022 vjen në versionin e një reviste të përmuajshme politike-diplomatike të cilën mund ta shfletoni online.

Ky botim mujor ofron një kombinim të qartë të lajmeve në vend, rajon dhe botë, si dhe opinioneve dhe analizave për ngjarjet e zhvilluara përgjatë një muaji.

Duke falënderuar secilin prej jush për vëmendjen dhe besimin ndaj medias tonë, ju premtojmë që do të vijojmë të sjellim për ju analizat objektive mbi zhvillimet kryesore në Vend, Rajon, Europë dhe në Botë.

Argumentum.al përpiqet të jetë burim autoritar i gazetarisë me analiza dhe komente mbi marrëdhëniet ndërkombëtare,

politikën botërore dhe një gamë të gjerë çështjesh me rëndësi globale duke sjelle materiale ekskluzive. Kjo falë edhe kontributit të disa prej emrave të njohur të politikës dhe publicistikës shqiptare dhe bashkëpunorëve të tjerë vendas dhe të huaj. Në të njëjtën kohë Argumentum.al është e hapur për komente e mendime të lexuesve të saj.

Lexoni falas mbi çështjet e brendshme dhe ndërkombëtare në revisten Argumentum.al në shqip dhe anglisht!

“Argumentum”, një proces intelektual ...

Marjana DODA
Kryeredaktore

Përmbajtja

03 EDITORIAL

- DIALOGU NË RRUGËKRYQ!

07 INTERVISTA

- Gjashtë muaj nga pushtimi rus i Ukrainës, Ambasadori Shkurov: “Lufta filloi me Krimenë dhe do të përfundojë me Krimenë, ukrainasit do ta mbrojnë pavarësinë e tyre deri në fund”.

11 JO VETEM LAJMI

- Ndahet nga jeta Mikhail Gorbachev, ish-presidenti sovjetik që hoqi perden e hekurt.

- Wang Yi: Pala amerikane bën gabime në çështjen e Tajvanit në tre aspekte.

13 REALPOLITIK

- Po Yuri Kim? Pelosi në Tajvan, po pastaj? Kambanat bien për Ballkanin e Hapur! Rama&Erdogan, Kallkan!

15 FOKUS

- Tre “hendeqet” që shënjuan vizitën zyrtare të kreut të shtetit shqiptar në Kosovë.

- Tre të rinj rusë dhe ukrainas sulmojnë ushtarët shqiptarë në uzinën e armëve në Gramsh, akuzohen për

spiunazh.

20 RAJON

- Mali i Zi nënshkruan marrëveshjen me Kishën Serbe, bie qeveria e Dritan Abazoviçit.

ENGLISH EDITION

23 EDITOR'S TAKE

- Vucic, EU's 'spoiled kid', fears only US and NATO in his warmongering scheme against Kosovo.

19 FOCUS

- Can SP's legacy of communist PLA let it be 'genuine' eradicator of former 'sigurimi' spies in Albania?

25 TOP NEWS

- NATO stands ready to prevent escalation between Kosovo, Serbia: Alliance chief.

- Dritan Abazovic's government in Montenegro topples down over ties with Serbian Church.

27 REALPOLITIK

- Mediators or fire fighters? Do we really want accession negotiations? Political unripe lobsters!

DIALOGU NË RRUGËKRYQ!

Kjo u pa fare qartë dhe në raundin e tretë të dialogut Prishtinë – Beograd më 18 Gusht në Bruksel. As objektivi më minimalist nuk u arrit, as konferencë shtypi e për-bashkët, as shtrëngim duarsh; vetëm fjalëve ngushëlluese dhe “shtyjeta shtyjme”.

Për fat të keq, ky është tashmë realiteti i hidhur i këtij dialogu, plot 11 vjet pas lançimit të tij. Bujë, zhurmë, pohime, premtime, përbetime, por produkti asgjë, madje nën zero! Me ritëm të ngadaltë, i shoqëruar me provokime e probleme dhe pastaj tratativa për zgjidhjen e tyre! Edhe “Lehtësimi” i dialogut nga BE-ja është thjesht një eufemizëm i gjetur i gjuhës së saj burokratike “as mish as peshk”; në fakt, po ta shohësh

“hollë hollë”, BE-ja duket se më tepër e ka vështirësuar dialogun. Po, janë shtuar ndërmjetësuesit ndërkombëtarë; veç BE-së, të tillë për rajonin kanë Britania e Madhe, Gjermania, SHBA-ja dhe Rusia. Por, kjo më shumë të kujton thënien tonë të urtë “shumë mami e nxjerrin fëmijën çyryk”

Ky dialog që në fakt vetëm emri i ka mbetur i tillë ka ecur me “shpejtësi kërmilli”, mirëpo, mesa duket, BE-së i pëlqen strategjia “tërhiq e mos e këput” me justifikimin se i takon Beogradit dhe Prishtinës të vendosin. A thua se palë në këtë dialog janë Franca, Gjermania, apo Danimarka me Suedinë dhe se BE-ja nuk e di se pa mbështetjen perendimore, po të ishte për Beogradin, vetëm konflikte mund të kishte! Edhe prania

dhe interesimi më i madh aktiv amerikan nuk po jep rezultatet e pritshme, ca më pak të prekshme, siç mendohej fillimisht.

Për pasojë, le ta themi troç, veç “jalëve të mira dhe gurë në trastë” asgjë e mirë nuk po duket në horizont, ndërkohë që dyshimet, skepticizmi dhe pesimizmi “janë shtruar këmbëkryq” në Ballkan.

Megjithatë, politika dhe diplomacia, sidomos ajo amerikane dhe europiane me të drejtë vazhdojnë të kërkojnë rrugë dhe mjete për të dalë nga ky ngërç i paparë. Mirëpo, kjo nuk bëhet vetëm me dëshirën e mirë, me thirrje, deklarata dhe ec e jake pa fund, as duke tundur “ca kulaçin dhe ca kërbacin”!

Tani, në radhë të parë kërkohet një analizë tërësore e aktorëve

dhe faktorëve me ndikimin më të madh në këtë dialog, i cili ndodhet në një udhëkryq të madh, dhe askush nuk mund ta thotë se si dhe kur mund të dilet prej tij. Kjo analizë lipset të jetë gjithëpërfshirëse; veç rretheve politike dhe diplomatike zyrtare, të cilat natyrisht “me hir ose pahir” duan sukses që të justifikojnë dhe promovojnë veten, në këtë analizë kërkohet të marrin pjesë dhe ekspertë, diplomatë, akademikë, grupe interesi, OJQ, think tanke, etj.

Objektivi i saj madhor është të gjenden “psetë” reale të këtij dështimi spektakular, dhe mbi atë bazë, të rekomandohen propozime, alternativa dhe rrugëdalje konkrete, që dialogu të rivihet në shinat e duhura politike dhe diplomatike.

Mbi bazën e zhvillimeve të deritanishme, shkaqet kryesore të ngërçit në këtë dialog, që mund të shërbejnë dhe si piknisje për të dalë nga ky qorrrokak janë më poshtë:

Së pari, është naiviteti i madh politik të besosh në suksesin e këtij dialogu, kur ai zhvillohet në një klimë, mjedis dhe atmosferë të helmatisur dhe terren të minuar. Për pasojë, dhe ndonjë fjalë të mirë e premtim e “merr shumë shpejt era” duke ia lenë vendin dhunës, tensionimit dhe kërcënimeve për konflikte të armatosura. Mirëpo, “disinfektimi dhe çminimi” i këtij mjedisi, klime dhe terreni, ku të paktën të ketë mirëkuptim minimal kërkon vullnet politik, energji dhe demarshe të shumta, të cilat duan kohë dhe durim, që duket se kanë shteruar.

Së dyti, na kujtohet të gjithëve

në fillimin e viteve 2000, se antartësimi në BE dhe NATO shihej si çelësi magjik i progresit, pajtimit dhe bashkëpunimit në Ballkan. Për këtë qëllim “mbinë si këpurdha” 20 nisma rajonale dhe filloi Procesi i Stabilizim – Asociimit me mbështetjen e BE-së dhe SHBA-ve. Mirëpo, me kalimin e kohës, për shkaqe që janë shpjeguar më parë, Euro-Atlantizmi e humbi momentin, forcën tërheqëse dhe frymëzimin për vendet tona. Shembull të keq dhanë dhe ish vendet lindore, të cilat dhe gati 20 vjet pas antartësimit të tyre në BE po shfaqin probleme, dobësi dhe dyshime të mëdha. Natyrisht këtu ka pjesën e vet të fajit BE-ja me strategji

**Sa për thirjet
voluntariste që BE-
ja të përshpejtojë
antartësimin e tyre
si “shkop apo kurë
magjike” kjo mbetet
e pamundur; sepse
antartësimi nuk është
çështje datash, por
hapash dhe etapash;
vërtet që gjeopolitika
e sotme është tejte
e rëndësishme, por
ajo do shoqëruar
detyrimisht me
reforma brenda
vendeve kandidate.
Ndryshe, Rusinë “mund
ta nxjerrim vërtet nga
dera, por ajo do të na
futet nga dritarja”!**

veprimi në favor të stabilitetit, duke “nxjerrë prapa liste” demokracinë si dhe dështimeve të në të dy vendet që janë palë në këtë dialog.

Për pasojë, të flasësh për përfitimet nga antartësimi në BE, veç lëvizjes së lirë, sot nuk ke thënë ndonjë kush e di se çfarë dhe me efekte reale. Kështu, Serbia vërtet ka shumicën e tregtisë me BE-në, por mendjen dhe zemrën i ka te Rusia dhe Kina; ajo është i vetmi vend kandidat i BE-së që nuk ka vendosur sanksione ndaj Rusisë, në kundërshtim me politikën e jashtme të BE-së. Nga ana tjetër, Kosovës ende nuk po i liberalizohen vizat, ndërsa antartësimi i saj në BE dhe NATO është tejet i largët.

Sa për thirjet voluntariste që BE-ja të përshpejtojë antartësimin e tyre si “shkop apo kurë magjike” kjo mbetet e pamundur; sepse antartësimi nuk është çështje datash, por hapash dhe etapash; vërtet që gjeopolitika e sotme është tejte e rëndësishme, por ajo do shoqëruar detyrimisht me reforma brenda vendeve kandidate. Ndryshe, Rusinë “mund ta nxjerrim vërtet nga dera, por ajo do të na futet nga dritarja”!

Aspekti i tretë i rëndësishëm është besueshmëria politike e BE-së, si ndërmjetësuese në këtë dialog. Për ironi të fatit si Përfaqësuesi i Lartë dhe Ndërmjetësuesi i dialogut vijon nga dy vende filoserbe, kundërshtare të ashpra të njohjes së Kosovës; bashkë me tri vende të tjera nuk e njohin Kosovën. Ky është problem serioz për BE-në dhe besueshmërinë e saj. Ndaj, Borrell dhe Lajçak të merren në

radhë të parë me vehten dhe me këto 5 vende që detyrimisht ta njohin Kosovën, sepse tashmë asnjë argument i mëparshëm” nuk pi ujë”. Të paktën, të zbusin mesazhet dhe qëndrimet e tyre politike; jo si Kryeministri spanjoll Sanchez që nuk shkoi fare në Prishtinë, që ndenji gjysmën e turit rajonal në Serbi, ku i kënduan këngë, i thurën lavde dhe e pritën me mbi 3000

flamuj festivë. Ai e mbrojti Serbinë në emër të së drejtës ndërkombëtare kur po në emër të saj nuk denjon ta njohë Kosovën. E pakuptueshme se si ai, Spanja dhe vende të tjera nuk njohin Vendimin e GjND të vitit 2010, mbi pavarësinë e Kosovës në përputhje me të drejtën ndërkombëtare!

Së katërti, ka ardhur koha që BE dhe SHBA të heqin dorë nga

retorikat politike dhe qëndrimi i tyre që njohja e Kosovës nga Serbia të jetë etapa fundore e këtij dialogu. Nuk ka absurd politik dhe diplomatik më të madh se ky, vetëm e vetëm që të mos i prishin rehatin dhe humorin politik Beogradit! Nuk gjen në historinë e marrëdhënieve ndërkombëtare një rast tjetër, kur dy vende vazhdojnë negociatat për 11 vjet, jo vetëm pa e njohur njeri tjetrin, por dhe pa dhënë asnjë shenjë afrimi drejt njohjes si Serbia! Ajo duhet ta bëjë këtë me Kosovën, tani, jo më vonë. Ndryshe, do të ketë negociatat pa fund, por pa rezultat, si një dialog pa krye ndërmjet shurdhë/ memecëvë politikë.

Së pesti, padyshim që një nga shkaqet e dështimit europian por pjesërisht dhe atij amerikan në rastin e këtij dialogu është qëndrimi i lëkundur dhe pa bosh ndaj Serbisë. Duket qartë se ato e “mbajnë atë me hatër”; kështu ka bërë Merkel, Macron, Scholz dhe Administrata amerikane. Natyrisht kanë një të drejtë, sepse Serbia është vendi më i madh në rajon, ku ndërthuren shumë interesa strategjike dhe biznesi. Por, duke patur parasysh marrëdhëniet e saj me Rusinë dhe Kinën, kanë dashur ta mbajnë afër, të mos ia prishin qejfin, t’i japin shumë më tepër kulaç, vetëm e vetëm që të mos “bjerë në prehrin” e tyre. Mirëpo, e kanë tepëruar me këtë bujari politike dhe fiksion pas stabilitetit, sa e kanë lenë mbas dore demokracinë dhe shtetin e të drejtës.

Në fakt, ato shfrytëzojnë dhe mungesën e një opozite me alternativa më të besueshme, e cila, nëse vjen në pushtet, mund

Ka ardhur koha që BE dhe SHBA të heqin dorë nga retorikat politike dhe qëndrimi i tyre që njohja e Kosovës nga Serbia të jetë etapa fundore e këtij dialogu. Nuk ka absurd politik dhe diplomatik më të madh se ky, vetëm e vetëm që të mos i prishin rehatin dhe humorin politik Beogradit! Nuk gjen në historinë e marrëdhënieve ndërkombëtare një rast tjetër, kur dy vende vazhdojnë negociatat për 11 vjet, jo vetëm pa e njohur njeri tjetrin, por dhe pa dhënë asnjë shenjë afrimi drejt njohjes si Serbia! Ajo duhet ta bëjë këtë me Kosovën, tani, jo më vonë. Ndryshe, do të ketë negociatat pa fund, por pa rezultat, si një dialog pa krye ndërmjet shurdhë/ memecëvë politikë.

të sillet dhe më keq akoma. Ok, por sa dhe si punohet me opozitën në Beograd, që “të futet në brazdat e duhura” nesër dhe të mos kujtohem si “kofini pas të vjelit?” Nuk kemi dëgjuar që dikush nga BE-ja dhe SHBA-të të takohet në Beograd me liderë dhe përfaqësues të opozitës serbe; kështu, duke qenë në pozita komode falë “ledhatimeve dhe përkëdhelive” perendimore dhe pa qëndrime kritike ndaj tyre, liderët autokratë në Serbi por dhe gjetkë në rajon, si i thonë fjalës, “gjejnë shesh dhe bëjnë për shesh!”

Po aq naiv është dhe besimi se me metodat e deritanishme Serbia do të largohet nga kursi i saj pro-rus. Mjafton të dëgjosh deklaratat dhe paralajmërimet e përditshme të Vuçiç dhe liderëve të tjerë serbë dhe bindesh fare lehtë për këtë fakt. Mesa duket, sidomos BE-ja nuk po ve mend nga gabimet e saj strategjike lidhur me vlerësimin e Ruisë dhe Putinit, megjithëse paralajmërimet nuk mungonin se vetëm për demokraci nuk bëhej fjalë te ata dhe se përfitimet e majme nga ekonomia dhe tregtia me Kinën e Rusinë do t'i paguanin “si frëngu pulën” siç po ndodh aktualisht. Për fat të keq, megjithë deklarimet solemne për vlerat dhe parimet demokratike, dhe në rastin e Serbisë, BE dhe SHBA-të vazhdojnë të vendosin pragmatizmin mbi parimet, interesat mbi vlerat, stabilokracinë mbi demokracinë. Përfituesja më e madhe e këtyre qëndrimeve të gabuara ka qenë padiskutim Serbia; të paktën deri tani ajo ia ka ndier lezetin dhe i ka dalë për hajër politika e “kullotjes në 2 livadhe perendimore dhe

në 2 lindore”.

Madje, ajo po na shfaqet dhe në botë si vend pro-perendimor, liberal, i hapur, me një imazh të pudrosur, nismëtar i “Ballkan i Hapur”, duke ia ngarkuar qyrkun e fajit tërësisht Kosovës për problemet dhe tensionet. Padyshim që e kanë ndihmuar shumë politikë amatoreske dhe aventuriere të shumicës sonë qeverisëse, sidomos mbështetja miope, pa asnjë sens politik, ekonomik dhe institucional të “Ballkan i Hapur”; si një mbivendosje fare e panevojshme dhe karshillëk i dëmshëm i “Procesit të Berlinit” dhe “Tregut të Përbashkët Rajonal” me instrumentat e tyre rajonale.

Mirëpo, ndoshta duke dashur “ta marrin me të mirë” Serbinë, kohët e fundit, i dërguari amerikan G. Escobar e mbështeti “Ballkanin e Hapur”, edhe pse me kushte, dmth të jetë ekonomik dhe gjithëpërfshirës; duke krijuar kështu një të çarë me BE-në, e cila nuk e njeh dhe nuk e ze në gojë këtë trilateral të dështuar.

Mjafton të dëgjosh deklaratat dhe paralajmërimet e përditshme të Vuçiç dhe liderëve të tjerë serbë dhe bindesh fare lehtë për këtë fakt. Mesa duket, sidomos BE-ja nuk po ve mend nga gabimet e saj strategjike lidhur me vlerësimin e Ruisë dhe Putinit, megjithëse paralajmërimet nuk mungonin se vetëm për demokraci nuk bëhej fjalë te ata dhe se përfitimet e majme nga ekonomia dhe tregtia me Kinën e Rusinë do t'i paguanin “si frëngu pulën” siç po ndodh aktualisht.

Ndaj, që dialogu të përparojë, *pik së pari*, i do venë “kufiri te thana” Serbisë, me afate konkrete dhe të shpejta! *Së dyti*, Beogradi të mbledhë mendjen nëse do të ecë në trasenë Europiane apo në atë Euro- Aziatike, më mirë le ta thotë tani se kur të jetë vonë! *Së treti*, boll me vizione dhe deklarata, kërkohet mendim, vendim, veprim dhe vendosmëri politike, nën lidërshtipin e BE-së dhe SHBA-ve!!

Së fundi, dialogu duhet të jetë dinamik, i larmishëm, me përfshirjen e më shumë aktorëve; bashkë me ndjekjen e zbatimit të marrëveshjeve, me krijimtari dhe fantazi diplomatike, që “të mos mbytemi me një lugë ujë” e të mos kthehem në zjarrfikës!

Nëse duam vërtet që ky dialog të përparojë, atëherë do folur troç dhe aq, duke hequr dorë nga metodat e deritanishme, të cilat nuk të shpien askund. Përndryshe, do të jetë tejet e vështirë të dilet nga udhëkryq historik; problemi është që të shmangët dështimi e të mos kthehet në një Waterloo politike për rajonin, për SHBA-të dhe BE-në. Shumë vonë jemi, por ka ende kohë!

Gjashtë muaj nga pushtimi rus i Ukrainës, Ambasadori Shkurov: “Lufta filloi me Krimenë dhe do të përfundojë me Krimenë, ukrainasit do ta mbrojnë pavarësinë e tyre deri në fund”

Intervistë Ekskluzive për ARGUMENTUM.al me Ambasadorin e Ukrainës në Shqipëri Z. Volodymyr Shkurov

“Marrëdhëniet e tensionuara ndërmjet Serbisë dhe Kosovës i përshtaten më së miri kësaj logjike. Është mirë që të dyja palët aktualisht po gjejnë një algoritëm për zgjidhjen teknike të problemeve ekzistuese. Shpresojmë për më të mirën. Por, më fjalë të tjera, ekziston rreziku përkatës”,

INTERVISTOI: MARJANA DODA

Ukraina ende po lufton për pavarësinë e saj, por ndërkohë po lufton edhe për vlerat evropiane. Ky gjysmë-viti i luftës ruso-ukrainase u perceptua nga ukrainasit me dhimbje për ata që vdiqën dhe humbën të afërmit dhe miqtë e tyre, dhe në të njëjtën kohë me besim në fitoren dhe rimëkëmbjen e Ukrainës”, kështu shprehet në një intervistë për Argumentum.al Ambasadori i Ukrainës në Shqipëri, Z. Volodymyr Shkurov duke ku-

jtuar gjashtëmujorin e pushtimit rus në Ukrainë.

‘Populli ukrainas u bashkua dhe qëndroi në mbrojtje të Atdheut të tij, duke demonstruar guxim dhe sakrificë, si dhe besim dhe vullnet të pakushtëzuar për fitore. Ukrainasit do ta mbrojnë pavarësinë e tyre deri në fund. Dhe siç tha presidenti ynë Volodymyr Zelenskyy, lufta filloi me Krimenë dhe do të përfundojë me Krimenë. Domethënë, Ukraina synon të kthejë territoret e saj në kufijtë e vitit 1991. Ne besojmë në fitoren e Ukrainës, ne besojmë në ushtrinë

tonë, e cila demonstroi forcën, profesionalizmin, vendosmërinë dhe heroizmin e saj, gjithë botës”, thekson Ambasadori Shkurov

Megjithatë, ndërsa flasim për luftën ruso-ukrainase, Ambasadori vë në dukje se në fakt përtej Ukrainës, në rrezik është vetë Europa.

“Kjo luftë përbën gjithashtu një kërcënim edhe për Evropën, pasi Rusia ende në mënyrë indirekte po përpiqet të vërë në dyshim aftësinë e Evropës për të mbrojtur veten”, thotë Ai

Madje ekziston rreziku që konflikti i Ukrainës të zgjerohet edhe në vende të tjera, duke mos përjashtuar as shtetet e Ballkanit Perëndimor duke marre parasysh këtë rajon tradicionalisht të trazuar.

“Marrëdhëniet e tensionuara ndërmjet Serbisë dhe Kosovës i përshtaten më së miri kësaj logjike. Është mirë që të dyja palët aktualisht po gjejnë një algoritëm për zgjidhjen teknike të problemeve ekzistuese. Shpresojmë për më të mirën. Por, më fjalë të tjera, ekziston rreziku përkatës”, u shpreh Ambasadori

Ambasadori ka vlerësuar mbështetjen e pakushtëzuar që Shqipëria ka demonstruar (dhe vazhdon ta demonstroj) për Ukrainën qoftë në nivel dypalësh por edhe shumëpalësh. Bëhet fjalë për mbështetje si politike ashtu edhe humanitare.

“Dua të theksoj se Shqipëria i dha ndihmë Ukrainës në fushën e municioneve ushtarake, por edhe në drejtim të garantimit të stabilitetit financiar të Ukrainës. Në fakt është ofruar edhe ndihma humanitare, medikamente, ushqime dhe produktet të nevojës primare. Theksoj se edhe Kosova tregoi solidaritet dhe mbështetje gjatë këtyre kohëve të vështira të sprovës për Ukrainën”.

Parashikimi për një përfundim të luftës duket ende larg. Negociatat janë në vendnumëro dhe u bënë edhe më të vështira pas pushtimit të qyteteve dhe fshatrave të Ukrainës nga trupat ruse. Ne jemi të interesuar për t'i dhënë fund luftës, thotë Ambasadori prandaj, çështja e furnizimit me armë mbetet kaq e rëndësishme për ne. Ky është një kusht i drejtpërdrejtë për afatin e përfundimit të luftës.

“Vrasjet dhe abuzimet ndaj

Ambasadori i Ukrainës në Shqipëri

Planet e Rusisë në lidhje me luftën në Ukrainë kanë dështuar plotësisht. Nuk pati pushtim të shpejtë të Ukrainës. Diçka e papritur ka ndodhur për Rusinë. Populli ukrainas u bashkua dhe qëndroi në mbrojtje të Atdheut të tij, duke demonstruar guxim dhe sakrificë, si dhe besim dhe vullnet të pakushtëzuar për fitore. Ukrainasit do ta mbrojnë pavarësinë e tyre deri në fund.

civilëve, faktet e dhunës dhe të pushkatimit cinike të njerëzve të zakonshëm, sulmet të përditshme masive me raketa pothuajse në të gjithë territorin e Ukrainës rrezuan pothuajse plotësisht mundësinë e negociatave. “Aktualisht, është shumë e vështirë të parashikohet data e përfundimit të luftës. Rusia po rrit numrin e ushtareve sepse e kupton që lufta nuk po zhvillohet sipas skenarit të saj (të Rusisë) dhe se humbjet e forcës së gjallë janë shumë të mëdha. Ukraina po mbron veten dhe po përpiqet të mposhtë agresorin. Ne gjithashtu kemi humbur dhe po humbasim shumë nga njerëzit tanë. Kjo do të thotë se ne jemi të interesuar për t'i dhënë fund luftës. Sa më shpejt aq më mirë. Prandaj, çështja e furnizimit me armë mbetet kaq e rëndësishme për ne. Ky është një kusht i drejtpërdrejtë për afatin e përfundimit të luftës”.

“Lufta është mjeti më i keq për të qartësuar marrëdhëniet dhe është një fenomen turpi në botën e qytetëruar. Por sot po kërkoj mbështetjen maksimale të Ukrainës me armë, sepse, për fat të keq, Rusia mund të kuptojë vetëm gjuhën e forcës”, kjo është thirrja e Ambasadoirit të Ukrainës në Tiranë në këtë in-

tervistë të cilën mund ta lexoni të plotë si vijon.

INTERVISTA E PLOTË

Argumentum.al: Ndërsa Ukraina me 24 Gusht kremtoi Ditën e Pavarësisë, njëkohësisht kujton dhe 24 shkurtin e këtij viti që përkon me gjashtëmuorin e pushtimit rus. Duket se Ukraina po lufton ende për pavarësinë saj. Si i keni përjetuar ju dhe populli Ukrainës këtë datë?

SH.T.Z. Volodymir Shkurov: Po, është e vertet. Ukraina ende po lufton për pavarësinë e saj. Por ndërkohë po lufton edhe për vlerat evropiane, të cilat ndër të tjera përfshijnë respektimin e të drejtës së palës tjetër për të zgjedhur lirisht rrugën e zhvillimit të saj. Fakti i gjysmë-viti i luftës ruso-ukrainase u perceptua nga ukrainasit me dhimbje për ata që vdiqën dhe humbën të afërmit dhe miqtë e tyre, dhe në të njëjtën kohë me besim në fitoren dhe rimëkëmbjen e Ukrainës.

-Zoti Ambasador, tashmë jemi përballë faktit. Ukraina është në Luftë. Çfarë do të thotë ky moment për sovranitetin e Ukrainës dhe sigurinë e Evropës. Si e vlerësoni rolin e

Shteteve të Bashkuara dhe NATO-s?

Rusia nisi një luftë të shkallës së plotë kundër Ukrainës. Kjo luftë përbën gjithashtu një kërcënim edhe për Evropën, pasi Rusia ende në mënyrë indirekte po përpiket të vërë në dyshim aftësinë e Evropës për të mbrojtur veten. Rusia po sulmon Evropën me anë të armëve të varësisë energjetike dhe presionit humanitar. Nëse më parë Rusia tregoi gatishmëri për të bashkëpunuar me Evropën, tani po demonstroi një dëshirë për të ndarë Evropën dhe për të minuar efektivitetin e institucioneve evropiane. SHBA dhe NATO janë aktualisht aleatë të Ukrainës në luftën kundër Rusisë dhe ofrojnë ndihmë të fuqishme partneriteti si ushtarake, financiare ashtu edhe humanitare.

-Kur lufta u nis në orët e vona të 24 shkurtit, pushtimi i plotë i Ukrainës nga Kremli supozohej të zgjaste vetëm disa ditë dhe të përfundonte me kapjen e shpejtë të Kievit. A është kjo zgjatje e luftës një sukses apo dështim për Rusinë dhe Ukrainën? Pas gjashtë muajsh, Rusia apo Ukraina po e fiton luftën?

Planet e Rusisë në lidhje me luftën në Ukrainë kanë dështuar plotë-

sisht. Nuk pati pushtim të shpejtë të Ukrainës. Diçka e papritur ka ndodhur për Rusinë. Populli ukrainas u bashkua dhe qëndroi në mbrojtje të Atdheut të tij, duke demonstruar guxim dhe sakrificë, si dhe besim dhe vullnet të pakushtëzuar për fitore. Ukrainasit do ta mbrojnë pavarësinë e tyre deri në fund. Por çështja se kush do ta fitojë këtë luftë aktualisht po përcaktohet në fushën e betejës. Dhe siç tha presidenti ynë Volodymyr Zelenskyy, lufta filloi me Krimenë dhe do të përfundojë me Krimenë. Domethënë, Ukraina synon të kthejë territoret e saj në kufijtë e vitit 1991. Ne besojmë në fitoren e Ukrainës, ne besojmë në ushtrinë tonë, e cila demonstroi forcën, profesionalizmin, vendosmërinë dhe heroizmin e saj, gjithë botës.

-Thirrja dhe kërkesa për armatime, nuk është prituri mirë nga liderë të ndryshëm, madje dhe vete Papa Françesku nga selia e shenjtë ka kritikuar ashpër ata që bëjnë thirrje të tillë. Përse thirrja për bisedime po sfumohet nga thirrja për armatime? Cila prej tyre mund të sjellë paqen?

Në fazat e para të pushtimit rus të Ukrainës, procesi i negociat-

ave kishte një dinamikë të caktuar, e cila u jepte shpresë shumë njerëzve për një armëpushim të shpejtë dhe një zgjidhje paqësore. Megjithatë, pasojat e pushtimit të qyteteve dhe fshatrave të Ukrainës nga trupat ruse, vrasjet dhe abuzimet ndaj civilëve, faktet e dhunës dhe të pushkatimit cinike të njerëzve të zakonshëm, sulmet të përditshme masive me raketa pothuajse në të gjithë territorin e Ukrainës rrezuan pothuajse plotësisht mundësinë e negociatave. Mariupol, Bucha, Borodyanka, Irpin, Kharkiv dhe qytete të tjera të Ukrainës, të cilat janë bërë simbole të sjelljes çnjerëzore të rusëve ndaj popullsisë civile të Ukrainës, e detyruan Ukrainën të zëvendësojë tryezën e negociatave me në një dialog në fushën e betejës. Kjo nuk ishte zgjedhja e Ukrainës, ishte rezultat i realizimit të negociatave nuk kishin një rrugëdalje drejt paqes dhe perceptimit të nevojës për të mbrojtur tokën dhe popullin tonë.

-Ndërsa kujtojmë të gjitha pasojat e kësaj lufte në 6-mujorin e saj, Presidenti i Rusisë, ka nënshkruar dekretin për të rritur me 137 mijë, numrin e ushtarëve në ushtrinë ruse, nga ana tjetër Zelensky është shprehur se "Lufta e Ukrainës duhet të përfundojë me çlirimin e Krimesë". Duket se jemi larg një marrëveshjeje paqeje? Kur do të përfundojë lufta në Ukrainë?

Aktualisht, është shumë e vështirë të parashikohet data e përfundimit të luftës. Rusia po rrit numrin e ushtarëve sepse e kupton që lufta nuk po zhvillohet sipas skenarit të saj (të Rusisë) dhe se humbjet e forcës së gjallë janë shumë të mëdha. Ukraina po mbron veten dhe po përpiket të mposhtë agresorin. Ne gjithashtu kemi humbur dhe po humbasim

shumë nga njerëzit tanë. Kjo do të thotë se ne jemi të interesuar për t'i dhënë fund luftës. Sa më shpejt aq më mirë. Prandaj, çështja e furnizimit me armë mbetet kaq e rëndësishme për ne. Ky është një kusht i drejtpërdrejtë për afatin e përfundimit të luftës.

– Sot jemi më të pasigurtë se 6 muaj më parë. Pasojat e Luftës duket se do ti ndiejë Europa por dhe Ballkani. Sa rrezikon rajoni ynë përballë kofliktit Rusi-Ukrainë duke marrë parasysh se që nga fillimi i Luftës, disa herë në deklaratat nga Rusia flitet për Kosovën?

Ballkani në parim njihet si një “fuçi baruti”. Sigurisht, Rusia do të ishte e interesuar të hapte një lloj fronti të dytë diku në këtë rajon tradicionalisht të trazuar. Marrëdhëniet e tensionuara ndërmjet Serbisë dhe Kosovës i përshtaten më së miri kësaj logjike. Është mirë që të dyja palët aktualisht po gjejnë një algoritëm për zgjidhjen teknike të problemeve ekzistuese. Shpresojmë për më të mirën. Por, më fjalë të tjera, ekziston rreziku përkatës.

–Aktualisht të gjithë sytë e liderëve botëror janë të siguria e centralit bërthamor në Zaporizhzhia. A mund të provokojë cënimi i këtij centrali një luftë bërthamore? Cili është rreziku me të cilin bota mund të përballlet në muajt në vijim?

Kërcënimi bërthamor i Evropës nga Rusia është një gjë e keqe. Ukraina i mbijetoi fatkeqësisë së Çernobilit dhe i kupton mirë pasojat përkatëse. Rusia i drejtohet përpjekjeve për terrorizëm bërthamor, duke kapur stacionin dhe duke vendosur një sasi të madhe municionesh në territorin e saj. Shpresojmë që vizita e specialistëve të IAEA, mes të cilëve, është ndërkohë edhe një shtetas shqiptar, do të sqarojë situatën...

shqiptar, do të sqarojë situatën, dhe protokollet përkatëse për rezultatet e kësaj vizite do të ofrojnë bazat e nevojshme për të siguruar një qasje civilizuese ndaj një teme kaq komplekse siç është siguria bërthamore. Shpresojmë edhe në efektivitetin e veprimtarisë e Sekretarit të Përgjithshëm të OKB-së, Antonio Guterres, i cili po ashtu po merret me këtë çështje.

–Shqipëria që në krye të herës është deklaruar krah Ukrainës. Si e vlerësoni mbështetjen e Shqipërisë dhe e gjithë rajonit të Ballkanit Perëndimor përfshirë dhe Kosovën?

Shqipëria ka demonstruar (dhe vazhdon ta demonstroj) mbështetje të pakushtëzuar për Ukrainën qoftë në nivel dypalësh por edhe shumëpalësh. Bëhet fjalë për mbështetje si politike ashtu edhe humanitare. Dua të theksoj se Shqipëria i dha ndihmë Ukrainës në fushën e municioneve ushtarake, por edhe në drejtim të garantimit të stabilitetit

financiar të Ukrainës. Në fakt është ofruar edhe ndihma humanitare, medikamente, ushqime dhe produktet të nevojës primare. Theksoj se edhe Kosova tregoi solidaritet dhe mbështetje gjatë këtyre kohëve të vështira të sprovës për Ukrainën.

Nga ana tjetër, dëshiroj të nënvizoj se ne vazhdojmë të evakuojmë një numër të madh njerëzish nga rajonet e vijës së parë, dhe si rrjedhojë, nevojiten rezerva të mëdha për strehimin dhe akomodimin e tyre. Ndaj i jemi mirënjohës të gjithëve që nuk lodhen duke na ndihmuar dhe mirëpresim çdo lloj ndihme.

–Z. Ambasador një muaj para konfliktit në Ukrainë gjatë intervistës tuaj të parë përArgumentum.al keni bërë thirrje për një zgjidhje diplomatike. Sot 6 muaj më pas, cila është thirrja juaj?

Si diplomat, mbetem mbështetës i zgjidhjes së problemeve të çfarëdo lloj kompleksiteti përmes negociatave. Do të doja shumë që lufta në Ukrainë të përfundonte.

Në thirrjen time të tanishme, dëshiroj të shpreh dhimbjen time për numrin e madh të njerëzve, përfshirë fëmijët, të cilët tashmë humben jetën në këtë luftë, të cilët kanë humbur të afërmit dhe të dashurit e tyre, shtëpitë dhe paqen. I përulëm guximit të popullit tonë. Dhe konfirmoj mendimin se lufta është mjeti më i keq për të qartësuar marrëdhëniet dhe është një fenomen turpi në botën e qytetëruar. Por sot po kërkoj mbështetjen maksimale të Ukrainës me armë, sepse, për fat të keq, Rusia mund të kuptojë vetëm gjuhen e forcës.

Faliminderit!
Argumentum.al
© 2022 Argumentum

Ndahet nga jeta Mikhail Gorbachev, ish-presidenti sovjetik që hoqi perden e hekurt

Mikhail Gorbachev, i cili i dha fund luftës së ftohtë pa gjakderdhje, por nuk arriti të parandalonte rënien e Bashkimit Sovjetik, ka vdekur në moshën 91-vjeçare, më 30 Gusht në spitalin qendror klinik në Moskë.

Gorbaçovi, presidenti i fundit sovjetik, lidhi marrëveshje për reduktimin e armëve me Shtetet e Bashkuara dhe partneritete me fuqitë perëndimore për të hequr perden e hekurt që kishte ndarë Evropën që nga Lufta e Dytë Botërore dhe për të sjellë ribashkimin e Gjermanisë.

Kur protestat pro-demokracisë përfshinë vendet e bllokut sovjetik të Evropës Lindore komuniste në vitin 1989, ai u përmbajt nga përdorimi i forcës – ndryshe nga udhëheqësit e mëparshëm të Kremlinit që kishin dërguar tanke për të shtypur kryengritjet në Hungari në 1956 dhe Çekoslovakia në 1968.

Por protestat nxitën aspiratat për autonomi në 15 republikat e Bashkimit Sovjetik, të cilat u shpërbënë gjatë dy viteve të ardhshme në mënyrë kaotike.

Gorbaçovi u përpoq më kot për të parandaluar atë kolaps.

Pasi u bë sekretar i përgjithshëm i Partisë Komuniste Sovjetike në vitin 1985, vetëm 54 vjeç, ai kishte vendosur të rigjallëronte sistemin duke futur liri të kufizuara politike dhe ekonomike, por reformat e tij dolën jashtë kontrollit.

Politika e tij e “glasnost” – liria e fjalës – lejoi kritika të paimagjinueshme më parë ndaj partisë dhe shtetit, por gjithashtu inkurajoi nacionalistët që filluan të bëjnë presion për pavarësi në republikat baltike të Letonisë, Lituanisë, Estonisë dhe gjetkë.

Shumë rusë nuk e falën kurrë Gorbaçovin për turbulencat që shkaktuan reformat e tij, duke e konsideruar rënien e mëvonshme të standardeve të tyre të jetesës një çmim shumë të lartë për të paguar për demokracinë.

Pasi vizitoi Gorbaçovin në spital më 30 qershor, ekonomisti liberal Ruslan Grinberg i tha gazetës së lajmeve të forcave të armatosura Zvezda: “Ai na dha të gjithë lirinë – por ne nuk dimë çfarë të bëjmë me të”.

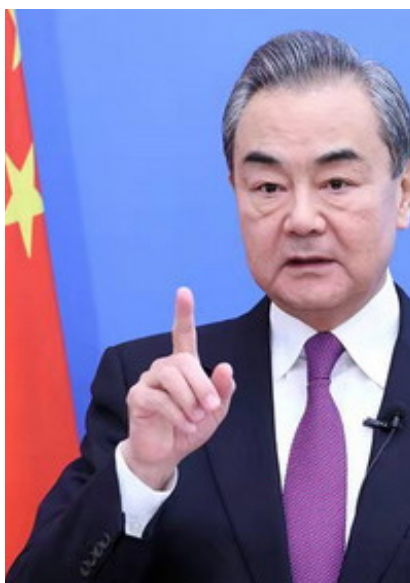
Gorbaçovi nuk e humbi kurrë vlerësimin e liderëve perëndimorë dhe kampionëve të demokracisë, por në vendin e tij ai u bë koka turku për të gjitha vështirësitë dhe vuajtjet e tranzicionit të një kombi të trazuar që kërkonte një identitet të ri.

Wang Yi: Pala amerikane bën gabime në çështjen e Tajvanit në tre aspekte

Tajvani nuk është pjesë e Shteteve të Bashkuara, por pjesë e territorit kinez dhe pala amerikane ka marrë një angazhim publik për këtë. Prandaj, akti i palës amerikane është një shkelje serioze e sovranitetit të Kinës,” tha Këshilltari i Shtetit dhe Ministri i Jashtëm kinez Wang Yi tha të dielën, duke vënë në dukje tre gabimet që SHBA kishin bërë duke lejuar kryetaren e Dhomës së Përfaqësuesve të SHBA Nancy Pelosi të vizitonte rajonin e Tajvanit të Kinës.

Më 7 gusht 2022 me orën lokale, gjatë vizitës së tij në Bangladesh, Këshilltari i Shtetit dhe Ministri i Jashtëm Wang Yi, në përputhje me situatën e fundit dhe duke vënë në dukje argumentet e pabaza të SHBA-së, deklaroi se pala amerikane ka bërë gabime në tre aspekte lidhur me vizitën e fshehtë e kryetares së dhomës së saj Nancy Pelosi në rajonin e Tajvanit të Kinës.

Së pari, Shtetet e Bashkuara ndërhyjnë në mënyrë të vrazhdë në punët e brendshme të Kinës. Duke mos marrë parasysh këshillat dhe paralajmërimet e përsëritura të Kinës, pala amerikane këmbënguli në rregullimin e zyrtarit të tretë më të lartë të qeverisë amerikane për të bërë të ashtuquajturën “vizitë” në rajonin e Tajvanit të Kinës. Tajvani është pjesë e Kinës, jo pjesë e territorit të SHBA. Vetë pala amerikane ka marrë angazhime publike për këtë. Prandaj, akti i palës amerikane është një shkelje serioze e sovranitetit të Kinës.

Së dyti, Shtetet e Bashkuara u bashkuan dhe mbështetën forcat e “pavarësisë së Tajvanit”. Çdo vend ruan unitetin kombëtar dhe nuk lejon që forcat separatiste të veprojnë në mënyrë të pamatur. Partia Demokratike Progresive në pushtet në rajonin e Tajvanit ka përfshirë ndjekjen e “pavarësisë” në programin e saj të partisë dhe në vitet e fundit, ajo ka provuar çdo mjet të mundshëm për të nxitur “pavarësinë e Tajvanit” në rritje dhe për të krijuar përshtypjen e rreme të “dy Kinës”. “ose “një Kinë, një Tajvan”. Duke inkurajuar publikisht dhe duke u mbështetur në forcat separatiste, kryetarja e Dhomës së Përfaqësuesve të SHBA e ka bërë veten armike të popullit kinez.

Së treti, Shtetet e Bashkuara sabotuan qëllimisht paqen në ngushticën e Tajvanit. Libri tipik i lojërave amerikane është që së pari të krijojë një problem dhe më pas ta përdorë atë problem për të arritur objektivin e tij strategjik. Shenjat tregojnë se Shtetet e Bashkuara, duke orkestruar

vizitën e poshtër të Pelosit në Tajvan, po përplojnë të përsërisin truket e vjetra. Pala amerikane po shfrytëzon rastin për të forcuar dislokimin e saj ushtarak në rajon, i cili meriton vigjilencë të lartë dhe një bojkot të vendosur nga të gjitha anët.

Wang Yi tha se qëndrimi i vendosur i Kinës dhe masat e saj legjitime, të arsyeshme, të ligjshme, të nevojshme, të hapura dhe proporcionale kanë për qëllim ruajtjen e sovranitetit të shenjtë dhe integritetit territorial të Kinës, ndalimin e përpjekjes së Shteteve të Bashkuara për të përdorur Tajvanin për të kontrolluar Kinën, duke shkatërruar autoritetet e Tajvanit. fantazi për të ndjekur pavarësinë e Tajvanit duke kërkuar mbështetjen e Shteteve të Bashkuara dhe duke ruajtur me zell paqen përgjatë ngushticës së Tajvanit dhe stabilitetin rajonal.

Wang Yi theksoi se parimi i mosndërhyrjes në punët e brendshme është “rregulli i artë” për marrëdhëniet shtet-shtet dhe “mjeti magjik” për vendet në zhvillim për të mbrojtur sovranitetin dhe sigurinë e tyre. Ne i vlerësojmë këto vende për mirëkuptimin dhe mbështetjen e tyre për pozicionin e Kinës. Ndërsa aktet e njëanshme të ngacmimit ndodhin herë pas here në botën e sotme, komuniteti ndërkombëtar duhet të arrijë një konsensus edhe më të qartë dhe të flasë edhe më fort, në mënyrë që së bashku të mbështesin normat bazë që rregullojnë marrëdhëniet ndërkombëtare dhe të drejtën ndërkombëtare, dhe të mbrojnë të drejtat dhe interesat legjitime të të gjitha vendet në zhvillim.

Po Yuri Kim? Pelosi në Tajvan, po pastaj? Kambanat bien për Ballkanin e Hapur! Rama&Erdogan, Kallkan!

REALPOLITIK "FLASH" NO. 50

1 - 16 GUSHT 2022

EKSKLUZIVISHT PER ARGUMENTUM

Shkurt dhe Shqip mbi 4 ngjarjet kryesore diplomatike me vetëm 1000 fjalë nga analisti i njohur diplomatik

DR. JORGJI KOTE *MJESHTËR I MADH*

1. Po Yuri Kim, ku është? Kjo është pyetja e natyrshme pas ngjarjes tragjike në Himarë, ku vogëlushja 7 vjeçare Jonada u coptua nga gomonia e fuqishme e një kryekomisari policie. Gjithandej mesazhe, por jo nga Ambasadorja amerikane Yuri Kim. Nuk ra në sy për mirë, nisur dhe nga dhimbja me përmasat tragjike të ngjarjes, përgjegjësinë e madhe të strukturave qeveritare dhe të policisë; ca më tepër se deri tani vonë, Yuri Kim nuk ka lënë lajm dhe ngjarje pa u prononcuar, deri te specialitetet kulinare që shijon në rrethe të ndryshme të vendit. Menduam se mund të ishte me pushime, por, jo, se po atë ditë, ajo përsëriti emërimin e Shefi të ri të Shtabit të Përgjithshëm të Ushtrisë; a thua se ishte ndonjë problem i madh! Pritëm më kot, por asgjë prej saj për vogëlushen e ndjerë që erdhi nga Britania e Madhe për të pushuar e qetë dhe sigurt në plazhet tona të bukura! Nëse Yuri Kim kishte një rast për t'u shprehur pas një periudhe të gjatë kohe, pse jo dhe duke kritikuar një herë të vetme qeverinë, ky ishte pikërisht Potami i 2 Gushtit! Mirëpo, mesa duket, Yuri Kim ka vendosur të shfaqet vetëm në ditë me diell!

2. Pelosi në Tajvan, po pastaj?

Është fjala për vizitën e sforcuar të Presidentes së Kongresit amerikan, politikanës 82 vjeçare Nancy Pelosi në Tajvan më 3 Gusht, me rezultatet dhe pasojat e njohura. Vizitë e diskutueshme dhe kundrathënëse dhe vetë brenda kampit demokrat që e ka tensionuar më tej gjendjen atje. Pavarësisht nga guximi dhe vendosmëria e admirueshme e Pelosit, si dhe në disa raste të mëparshme, diplomacia amerikane nuk i dha përgjigje pyetjeve gjeopolitike, "po pastaj, çdo të ndodhë"? A do ta njohë SHBA-të Taivanin? A do të qetësohet situ-

ata? A ka leverdi SHBA-të të hapet një front tjetër tensioni dhe konflikti tani që Rusia po Lufton në Ukrainë dhe kur në Ballkan po shfaqet në horizont rreziku i ri serb dhe rus? Çfarë problem zgjidhi kjo vizitë, dhe në fund të fundit, a pati më shumë qar apo zarar? Vështirë t'u japësh përgjigje pozitive këtyre pyetjeve, sidomos lidhur me pasojat gjeopolitike. Në fakt, sot më tepër se kurrë liderëve politikë amerikanë u kërkohet përgjegjshmëri dhe shmangie e çdo provokimi, lehtësimi dhe jo vështirësimi i gjendjes në Tajvan. Diplomacia ka mënyra dhe mjete të tjera

efikase për të kapërcyer situata të tilla dhe SHBA-të kanë plot shembuj pozitivë në këtë fushë.

3. Rama & Erdogan, Kallkan!!

Më 10 Gusht, Kryeministri Rama u takua në Ankara me Presidentin turk Erdogan. Si sebeb shërbyen Lojrat Olimpike Islamike. Nga zyra e Kryeministrit Rama takimi u përshkrua “si gjithmonë vëllazëror”, aty u diskutuan problemet e krizës energjitike dhe të ushqimit. Mirëpo, fotoja e Erdoganit tregonte qartë se ai takim ishte “kallkan”. Ndryshe nga më parë, Erdogan shfaqet i ngrysur, i ftohtë akull. Veç kësaj, pala turke nuk tha asnjë fjalë dhe koment, nuk dha fare njoftim qoftë dhe të thatë shtypi. Dukej si vegim i largët shkëlqimi i pritjes me kuaj dhe topa në Janar 2021 në Stamboll; nuk e pamë Erdogan t’i tregonte zyrën Ramës ose të paktën dhuratën e veçantë që ai bëri në Tiranë në janar të këtij viti; asgjë nuk tha as Rama pas kthimit, as për rezultatet Olimpike; një heshtje varri që fliste shumë për mosmarrëveshjet që kanë dalë në sipërfaqe lidhur me gjylenistët, ultimatumin e Erdoganit në Kuvendin e Shqipërisë për mbylljen e bizneseve dhe shkollave nën ndikimin e tyre dhe pastrimin e Kryesisë së Komunitetit Mysliman, pezullimin e ndërtimit të xhamisë së Sulmejman Beut, etj. Ndaj nuk është tepërim të thuhet se atmosfera e takimit ishte kallkan. Urojmë të kalojë kjo situatë dhe gjithçka të jetë për hajër. Sepse Rama&Erdogan kallkan është produkti i një politike dhe diplomacie amatoreske, pa bosht dhe pa frena. Nga pesimet prej saj, duhen nxjerrë sa më shpejt mësimet e duhura.

4. Kambanat bien për Ballkan i Hapur! Po, dhe jo e një e dy, por shumë dhe gjithandej. Serbia po përgatitet për luftë dhe pse flet për paqe. Bashkë me ftesën formale për në Ballkan i Hapur ajo i dërgon çdo ditë Prishtinës sinjale dhe ultimatume lufte. Vetëm pse kjo e fundit kërkon zbatimin e një marrëveshjeje të gati 10 viteve më parë. Rusia e cila ka kohë që është vënë në mbështetje të Beogradit ka njoftuar ndërtimin e një baze të madhe ushtarake në Serbi, ndërsa kjo e fundit ka shtuar në miliarda Euro shpenzimet e luftës. Po përse dhe nga i vjen rreziku, kur Vuçiç me altoparlantët e Tiranës çirren dhe bërtasin për Ballkanin e Hapur? Çka detyroi NATON të përgjigjet dhe ajo me gjuhën e forcës në

rast të një provokimi serb. Nga ana tjetër, Europa dhe SHBA-të po kalojnë kudo “në vrimë të gjilpërës” nismat dhe proceset e ndryshme rajonale, madje dhe Procesin e Berlinit. Me qëllim që të shihen aspektet dhe garancitë politike, pa të cilat, siç e tregoi qartë agresioni rus ndaj Ukrainës, nuk mund të ketë paqe, as bashkëpunim ekonomik dhe tregti të lirë e të hapur, as Shengen ballkanik. Vetëm protagonistët e kapur të “Ballkan i Hapur” nuk duan t’i dëgjojnë këto kambana alarmi; ngaqë ata i “kanë hipur kalit mprapsht”! Kambanat po bien fort dhe në Podgoricë, ku më 18 Gusht Kryeministri Abazoviç, që e mbështeti mbi baza personale rrezikon të bjerë. Nuk po hyjmë te Bosnia dhe Hercegovina me problemet e njohura, ku sërish rreziku i vjen nga pala serbe. Kambanat po bien dhe në Shkup e sidomos në Tiranë. Zërat kundër Ballkanit të Hapur që bie erë po shtohen. Sepse në këto tre vite, ai nuk na afrooi, por na largoi, nuk na pajtoi, por na shtoi grindjet dhe mes vedit, nuk qartësoi, por vetëm ngatërroi. Ndaj dhe kambanat e alarmit tani po ushtojnë fort, shumë fort. Mjerë ata që nuk duan t’i dëgjojnë!

Së fundi, nëse zgjidhja magjike, do të ishte antarësimi në Ballkanin e Hapur, Berlioni, Brukseli dhe Uashingtoni nuk do ta kishin problem të na futnin të gjithëve atje dhe “këtu mbaronte filmi”. Mirëpo, a do të mund ta gëlltisnin ato dështimin demok të Procesit të Berlinit dhe të Tregut të Përbashkët Rajonal të Ballkanit dhe t’i jepnin “kupën e kampionit Ballkanit të Hapur? Kursesi, sepse Berlioni dhe Brukseli “na dalin dhe tepërojnë”!

“

Më 10 Gusht, Kryeministri Rama u takua në Ankara me Presidentin turk Erdogan. Si sebeb shërbyen Lojrat Olimpike Islamike. Nga zyra e Kryeministrit Rama takimi u përshkrua “si gjithmonë vëllazëror”, aty u diskutuan problemet e krizës energjitike dhe të ushqimit. Mirëpo, fotoja e Erdoganit tregonte qartë se ai takim ishte “kallkan”. Ndryshe nga më parë, Erdogan shfaqet i ngrysur, i ftohtë akull.

”

Tre “hendeqet” që shënjuan vizitën zyrtare të kreut të shtetit shqiptar në Kosovë

Vizita e parë zyrtare e Presidentit të Ri të Shqipërisë z. Bajram Begaj u zhvillua në Kosovë si pjesë e traditës. Megjithatë, Zoti Begaj nisur dhe nga axhenda e tij, kishte parashikuar që kjo vizitë të shkonte përtej traditës presidenciale.

“Vij në shtëpi dhe në shtëpinë e shqiptarisë si bir e vëlla, mes bijve të kësaj toke krenare dhe vëllezërve të të njëjtit identitet, aty ku shtëpia është e mikut dhe Zotit”, tha z. Begaj. Janë fjalë të mëdha që shqiptarët të moçëm do ti dukeshin si fjalë që kërkonin “BESË”.

Ndonëse në pamje të parë marrëdhëniet institucionale mes Shqipërisë dhe Kosovës janë shumë të mira dhe pritjet e tilla zyrtare janë tejet vëllazërore, por nga ana tjetër ndërmjet kryeministrave Rama dhe Kurti ka shumë ndasi e përplasje politike.

Ndaj në vizitën e tij të parë Presidenti i Republikës së Shqipërisë tentoi një “mision” përbashkues.

Presidenti Begaj zgjodhi disa simbole përbashkuese për të përmbushur jo vetëm protokollin zyrtar por si elemente që neutralizojnë çdo hendek politik ndërmjet dy vendeve.

Vizita te varri i Presidentit Ibrahim Rugova, ku ka kryer homazhe në nderim të tij- I pari President dhe themelues i Republikës, Homazhet te memoriali i Familjes Jashari, simboli i rezis-

tencës dhe qëndresës së Kosovës, të cilët sakrifkuan jetën e tyre për pavarësi e liri. Vizita në Kompleksin e “Lidhjes së Prizrenit” e cila përbën ngjarjen më të rëndësishme deri atëherë të Rilindjes Kombëtare dhe një nga ngjarjet më madhore në historinë e popullit shqiptar.

Por ndërsa përmendim këto tre simbole përbashkuese, Presidenti Begaj u përball me tre hendeqe që shënjuan vizitën e tij zyrtare në Kosovë dhe që do të sfumonin misionin e tij si “pajtues”

– Traktati i mbrojtjes reciproke, propozuar nga Presidentja e KKosovës Znj. Vjosa Osmani.

– Refuzimi i takimit me LDK-në në selinë qendrore të saj,

– Iniciativa “Ballkani i Hapur”

Janë këto tre pika kyçe që do

tregonin edhe njëherë se mes nesh janë disa çështje për të cilat duhet folur dhe punuar shumë, përndryshe do ta humbasim njëri-tjetrin.

Le ti shqyrtojmë secilën prej tyre;

– **Traktati i mbrojtjes reciproke**

Presidentja znj. Vjosa Osmani gjatë konferencës së përbashkët me presidentin z. Bajram Begaj, duke falënderuar kreun e shtetit tonë tha se Shqipëria ka qenë zëri i Kosovës, aty ku nuk ka përfaqësim.

Megjithatë Presidentja tha se ka ardhur koha që Shqipëria dhe Kosova të nënshkruajnë një traktat që dy shtetet të reagojnë për mbrojtjen e përbashkët.

“Është me rëndësi që me Shqipërinë të kemi edhe një traktat për mbrojtje të ndërsjellë, me

të cilin në mënyrë reciproke do të reagojmë në rast të cenimit të dy shteteve tona. Ka disa vite që e kam bërë një propozim të tillë, i cili është në harmoni me praktikën ndërkombëtare dhe aplikohet nga shumë shtete, përfshirë edhe aleatët tanë strategjik. Prandaj, mendoj se është koha që të bëjmë hapa të duhur në këtë drejtim”, ka nënvizuar presidentja.

Presidenti Begaj do të komentonte këtë propozim në një intervistë për RTK në Prishtinë duke theksuar se do të punojë fort për ta çuar përpara këtë propozim, por vendimi përfundimtar duhet të jepet nga Kuvendet e dy vendeve.

“Është një ide fillestare që duhet trajtuar me kujdes nga institucionet përkatëse, e mirëkuptoj Presidenten Osmani dhe do të punoj intensivisht që ky traktat bazuar në dritaren ligjore të avancojmë, por mendoj se kuvendet respektive do të jenë ato që do të vendosin. Mendoj se në kushtet aktuale të sigurisë, dhënia e këtij mendimi kërkon më shumë idenë që mbështetja e republikës së Shqipërisë duhet të jetë e nevojshme në momente të tilla. E kam thënë që Shqipëria do të jetë gjithmonë kontributore për sigurinë e Kosovës, dhe qenia e KFOR në Kosovë është një garanci e shtuar për sigurinë në rajon”, tha Begaj.

Duhet thënë se ky propozim erdhi si rrufe në qiell të hapur, jo sepse Kosova nuk është në rrezik, nisur dhe nga tensionet e fundit ndërmjet Prishtinës dhe Beogradit, por si dy vende vëllezër, ky propozim nuk ka vlerë të diskutohet.

Shqipëria ka qenë gjithmonë përkrah Kosovës si një e tërë në ditët më të vështira të saj.

Presidenti i Republikës së Shqipërisë, Bajram Begaj

“Është një ide fillestare që duhet trajtuar me kujdes nga institucionet përkatëse, e mirëkuptoj Presidenten Osmani dhe do të punoj intensivisht që ky traktat bazuar në dritaren ligjore të avancojmë, por mendoj se kuvendet respektive do të jenë ato që do të vendosin.

Nuk është e nevojshme të përmendim kontributin e pashoq të Shqipërisë në vitet 97-99 ndaj Kosovës në luftën e saj për Liri.

Nga ana tjetër, NATO është garantuesi i sigurisë dhe paqes në rajon por njëkohësisht shtylla kryesore e mbrojtjes për Shqipërinë si anëtare e saj dhe e Kosovës si një vend që falë saj (Aleancës Atlantike) gëzon sot Pavarësinë.

Presidentja e Kosovës nuk duhet t'i kishte lejuar vetës provokime të tilla ndaj vëllait shqiptar, kur e gjithë propozimi i saj sfumohet me deklaratën e Presidentit Begaj.

“Jam i nderuar të jem në Prishtinë, në vizitën time të parë si President— dhe kjo jo thjesht në respekt të traditës, por si një simbolikë e natyrshme, që mishëron lidhjen tonë të pandashme dhe të

pandryshueshme – e vulosur nga historia, gjuha jonë e përbashkët dhe heronjtë tanë ndër shekuj. Dy dialekte dhe një gjuhë, dy Republika dhe një komb, kjo është harta jonë e përbashkët patriotike me destinacion Brukselin dhe bashkimin tonë në aleancën EuroAtlantike.

Së bashku fituam luftën, bashkë duhet të luftojmë për të ruajtur paqen. Ky është amaneti dhe trashëgimia solemne e Ismail Qemalit dhe Isa Boletinit; e Ibrahim Rugovës dhe Adem Jasharit; e çdo luftëtari të UÇK-së, e çdo kulm-kulle në çdo pëllëmbë të kësaj toke që quhet Republika e Kosovës”, tha ne fjalene tij që ne krye te heres President i Republikës së Shqipërisë.

Ky është hendeku i parë që u përballë Presidenti Begaj gjatë vizitës së tij zyrtare në Kosovë edhe pse si bir e si vëlla, Z. Begaj tashmë duket se duhet ta provojë me fakte këtë vëllazëri mes dy vendeve tona.

- “Incidenti” me Partinë e LDK-së. Kush refuzoi takimin me kë?

Presidenti i Shqipërisë, Bajram Begaj ka refuzuar t'i takojë anëtarët e Lidhjes Demokratike të Kosovës në selinë qendrore të saj. Në një koment për mediat e Kosovës, zëdhënësja e LDK-së, Sibel Halimi tha se kjo parti ka shprehur keqardhje për mosrealizimin e takimit zyrtar me Begajn.

“Lidhja Demokratike e Kosovës shprehë keqardhje për mosrealizimin e takimit zyrtar me Presidentin e ri të Shqipërisë, shkëlqesinë e tij Bajram Begaj; me rastin e vizitës së tij të parë në Kosovë. Për dallim nga krerët institucionalë paraprak të Shqipërisë, Presidentët e shkuar, Kryeministrin e tanishëm, e të tjerë kryeministra

paraprak, Presidenti Begaj ka refuzuar të takojë LDK-në në selinë qendrore të saj”, tha ajo.

Por cila është e verteta e mosrealizimit të këtij takimi.

Kush refuzoi të takohet me kë?

Z. Begaj tha se i bëri ftesën për Kuvend, njëjtë si të gjithë partive të tjera, por LDK kërkoi që takimi të zhvillohej në selinë e partisë. Presidenti tha se kishte dëshirë që të bënte bashkë të gjithë liderët e partive politike, por ishte e pamundur.

“Unë jam Presidenti i Republikës së Shqipërisë dhe erdha në Kosovë për të biseduar si në shtëpinë time, doja t’i mbaja këto takime aty që është edhe tempulli politik, në Kuvendin e Kosovës. Ftesa ime ka qenë mjaft e qartë, në Kuvendin e Republikës së Kosovës. Në përgjigjen e LDK, thuhet se Presidenti i Shqipërisë ishte i mirëpritur në godinën e LDK, aktualisht ftesa ishte e bëra nga ana jonë, nga protokoli i Kuvendit të Kosovës dhe takimet ishin të paracaktuara. Unë erdha me ftesë të Presidentes së Kosovës dhe doja që takimet të bëheshin në nivelin që i takon Presidentit. Personalisht doja që takime mes partive politike shqiptare të bëheshin bashkë jo të ndara, nuk ia arrita dot, mision i pamundur, i takova veç e veç”, tha Begaj për RTK.

Dukej se Z. Begaj ka dashur të diktoje “rregullat” si ish-Gjeneral, por LDK, Partia e Ibrahim Rugovës që i dha Kosovës Demokracinë dhe Lirinë nuk iu “nënshtrua” Presidentit të Shqipërisë.

Ky incident tregon jo vetëm për një mungesë të theksuar respekti të dyanshëm por dhe një mungesë “vëllazërie” që shumë trum-

BAJRAM BEGAJ

“Unë jam Presidenti i Republikës së Shqipërisë dhe erdha në Kosovë për të biseduar si në shtëpinë time, doja t’i mbaja këto takime aty që është edhe tempulli politik, në Kuvendin e Kosovës. Ftesa ime ka qenë mjaft e qartë, në Kuvendin e Republikës së Kosovës. Në përgjigjen e LDK, thuhet se Presidenti i Shqipërisë ishte i mirëpritur në godinën e LDK, aktualisht ftesa ishte e bëra nga ana jonë, nga protokoli i Kuvendit të Kosovës dhe takimet ishin të paracaktuara. Unë erdha me ftesë të Presidentes së Kosovës dhe doja që takimet të bëheshin në nivelin që i takon Presidentit.

betohet por pak faktohet.

“Open Ballkan”

Duhet thënë se vizita e parë e kreut të ri të shtetit shqiptar u prit me shume vëmendje në Kosovë dhe në Shqipëri, edhe për të parë qëndrimin e tij lidhur me iniciativën “Ballkani i Hapur”. Një iniciative që refuzohet bindshëm nga pala e Kosovës.

Ndonëse gjatë konferencës me homologen e tij znj. Osmani, Presidenti Begaj nuk e komentoi këtë iniciative, ai ka folur rreth kësaj teme për Radio Televizionin e Kosovës.

Kreu i shtetit shqiptar tha se duhet inkurajuar çdo nismë rajonale ku shqiptarët janë bashkë, duke i bërë një thirrje të drejtpërdrejtë Kosovës që të bëhet pjesë e Ballkanit të Hapur

Pas viteve ‘90 Shqipëria ka qenë faktor stabiliteti, Ballkani i Hapur nuk ka personalizim apo pronar. Nëse do të jetë një nismë që do të mbetet në planin gjithëpërfshirës dhe me pjesëmarrjen e 6 vendeve të Ballkanit me interesa qartësisht ekonomike, duhet të

përfitojnë të gjithë. Është e duhura. Kosova e Shqipëria kanë qëndrime të ndryshme por kjo sjell diversitetin dhe zhvillimin. Çdo iniciativë rajonale ku shqiptarët janë bashkë duhet përkrahur. Duhet kohë të jemi bashkë edhe në këtë. Çdo iniciativë që ka në thelb përfitime ekonomike dhe mirëqenien e popullit them është e mirëpritur”, u shpreh ai.

Asnjë surprizë as ketij dhe as matanë kufirit, duke ditur mbështjen që kryeministri Rama i ka dhënë Presidentit Begaj, por le të themi që kjo ishte një provë për Presidentin e ri për të parë qasjen e tij ndaj kësaj iniciative.

Një hendek që Z. Begaj nuk e kapërceu dot por vetëm e thelloi më shumë.

Kjo vizitë zyrtare e Presidentit të Shqipërisë në Kosovë vetëm sa konfirmoi përplasjet dhe ndasitë politike ndërmjet dy shteteve tona që janë një Komb. E duke qenë se jemi bijtë e një Kombi, interesi kombëtar duhet të prevalojë mbi atë politik...vetëm kështu mund ta mbrojmë njëritjetrin andej dhe këtej Drinit!

Tre të rinj rusë dhe ukrainas sulmojnë ushtarët shqiptarë në uzinën e armëve në Gramsh, akuzohen për spiunazh

Në qytetin e Gramshit, në jug të Shqipërisë, mbrëmjen e së shtunës të 20 Gushtit ndodhi një ngjarje e rëndë në uzinën ushtarake, teksa disa shtetas rusë debatuan dhe më pas sulmuan me lëndë kimike ushtarët që ruanin perimetrin e godinës.

Dyshohet se tre shtetas rusë që mbanin në duar disa harta dhe kamera mund të jenë pjesë e një rrjeti spiunazhi. Shtetasit rusë janë pikasur nga gardianët të cilët kanë kërkuar identifikimin e tyre dhe mes tyre ka ndodhur një përplasje fizike.

Ngjarja e rëndë është konfirmuar nga autoritetet zyrtare dhe sipas tyre persona të panjohur kanë tentuar të hyjnë në fabrikën ushtarake. Personave të huaj iu gjetën pajisje fotografike, të cilat u sekuestruan. Fotot e Uzinës së Armëve në Gramsh ishin në mikroçipet e tyre.

Sipas njoftimit nga Ministria e Mbrojtjes, 3

shtetas me pasaporta ruse dhe ukrainase kanë tentuar të hyjnë në uzinë. Menjëherë kanë reaguar efektivet që ishin në ruajtje të uzinës, por gjatë përpjekjeve për t'i ndaluar 3 shtetasit e huaj janë lënduar dy ushtarakët tanë, të cilët janë nën kujdesin e mjekëve në spitalin e Traumës në Tiranë.

Po ashtu Policia e Shtetit ka dalë me një njoftim zyrtar në lidhje me incidentin që ka ndodhur në Uzinën e Armëve në Ballsh, ku dy shtetas rusë dhe një ukrainas sulmuan rojet e objektit dhe tentuan të hyjnë brenda perimetrit të ndaluar.

Në lidhje me ngjarjen e ndodhur mbrëmjen e djeshme në afërsi të rrethimit të Uzinës Ushtarake Çekin në Gramsh, në përfundim të veprimeve të para hetimore të kryera nga grupi hetimor, nën drejtimin e Prokurorisë së Rrethit Gjyqësor Elbasan, ju bëjmë me dije se:

Nga Drejtoria e Antiterrorit në Policinë e Shtetit, në bashkëpunim me strukturat e

Ambasada ruse në Tiranë

Në reagimin e saj per mediat shqiptare, ambasada sqaron se nuk ka marrë informacion nga autoritetet zyrtare shqiptare lidhur me ndalimin e shtetasve rusë të dyshuar për infiltrim.

Sipas trupës diplomatike ruse në vend, i është dërguar një notë Ministrisë për Evropën dhe Punët e Jashtme të Shqipërisë me kërkesën për t'i vënë në dijeni për detajet e ngjarjes.

DVP Elbasan, nën drejtimin e Prokurorisë së Rrethit Gjyqësor Elbasan, u bë arrestimi në flagrancë i shtetasve: M. Z., 24 vjeç, S. T., 33 vjeçe, të dy shtetas rus dhe F. A., 25 vjeç, shtetas ukrainas, për veprat penale “Goditja për shkak të detyrës”, “Dhënia e informatave sekrete”, dhe “Sigurimi i informatave”, kryer në bashkëpunim.

Në cilësinë e provës materiale janë sekuestruar automjeti me të cilin lëviznin këta shtetas, pajisje kompjuterike laptop, dronë, aparate celulare dhe sende të tjera të cilat do të ekzaminohen, rezultatet e të cilave do të jenë pjesë e hetimit.

Ambasada ruse në Tiranë ‘notë’ Ministrisë së Jashtme: S’kemi informacion!

Ambasada ruse në Tiranë ka reaguar për herë të parë në lidhje me incidentin që ndodhi në Gramsh ku dy shtetas rusë dhe një ukrainas sulmuan dy ushtarë shqiptarë në uzinën e armëve në Gramsh.

Në reagimin e saj per mediat shqiptare, ambasada sqaron se nuk ka marrë informacion nga autoritetet zyrtare shqiptare lidhur me

ndalimin e shtetasve rusë të dyshuar për infiltrim.

Sipas trupës diplomatike ruse në vend, i është dërguar një notë Ministrisë për Evropën dhe Punët e Jashtme të Shqipërisë me kërkesën për t'i vënë në dijeni për detajet e ngjarjes.

“Misioni diplomatik informohet për incidentin e ndodhur vetëm nga mediat”, thuhet në reagim. Ambasada nënvizon se i ka dërguar një notë Ministrisë për Evropën dhe Punët e Jashtme të Shqipërisë me kërkesën për të vënë në dijeni misionin diplomatik rus, në mënyrën e përcaktuar, për identitetin e të ndaluarve, vendndodhjen e tyre aktuale, thelbin e akuzave të ngritura, veprimet e mëtejshme procesuale ndaj tyre, si edhe mundësinë e organizimit të një takimi të përfaqësuesit të Degës Konsullore të Ambasadës me shtetasit rusë të ndaluar”, thuhet në reagimin e ambasadës.

Aktualisht Gjykata e Elbasanit ka lënë në burg 2 rusët dhe ukrainasit që u kapën teksa tentuan të hynin në uzinën e armëve në Gramsh.

Masën e kërkuar nga organi hetimor e ka konfirmuar Gjykata e Elbasanit, duke i lënë të tre të pandehurit në burgim.

Tre nenet e Kodit penal mbi të cilat akuzat e Prokurorisë qenë ngritur, janë ai 214, 237 dhe 279.

Më i rëndësishmi, neni 214, ka të bëjë me sigurimin e informatave sekrete me karakter ushtarak apo të çdo lloji tjetër, me qëllim që t'i jepen një fuqie të huaj, për të cenuar pavarësinë e vendit. Ky akt dënohet me burgim nga tre deri në dhjetë vjet, nëse vërtetohet me vendim të formës së prerë të Gjykatës.

Neni 237 lidhet me goditjen ose vepra të tjera dhune kundrejt një punonjësi që kryen detyrën shtetërore apo një shërbim publik, për shkak të veprimtarisë së tij. Ky akt, dënohet me gjobë ose burgim deri në tre vjet.

Neni 279, ka të bëjë me mbajtjen, blerjen apo shitjen të armëve të ftohta, ku në këtë rast përfshihet edhe asgjenti neuroparalizues që kanë përdorur rusët.

Mali i Zi nënshkruan marrëveshjen me Kishën Serbe, bie qeveria e Dritan Abazoviçit

Kryeministri i Mali të Zi, Dritan Abazović, njoftoi në rrjetet sociale se është nënshkruar Marrëveshja Themelore ndërmjet Malit të Zi dhe Kishës Ortodokse Serbe. Marrëveshja parashihet rregullimin e marrëdhënieve në mes të Malit të Zi dhe Kishës Ortodokse Serbe me bazë në Beograd.

Pa paralajmërim paraprak dhe pa praninë e gazetarëve, mëngjesin e së mërkurës (03.08.22) në Podgoricë ka mbërritur patriarku i Kishës Ortodokse Serbe, Porfirije Periq.

Vila Shtetërore “Gorica”, ku u nënshkrua Marrëveshja Themelore, ishte vënë nën masa të rrepta sigurie nga policia.

Qeveria e Malit të Zi nuk e ka publikuar zyrtarisht datën e nënshkrimit të Marrëveshjes Themelore, ndërsa kryeministri Dritan Abazović ka mohuar informacionet jozyrtare se nënshkrimi është caktuar për 3 gusht.

Pas nënshkrimit, kryeministri Abazović tha se një çështjeje të rëndësishme i është vënë pikë.

“Është nder dhe kënaqësi që më është dhënë mundësia e pazakontë për të nënshkruar Marrëveshjen Themelore me Kishën Ortodokse Serbe dhe për ta mbyllur këtë çështje në një mënyrë shumë të bukur, të përshtatshme dhe dinjitoze”, deklaroi Abazović.

Ndërkaq, patriarku Porfirije ka shkruar “Lavdi

Zotit” në llogarinë e tij në Instagram, së bashku me njoftimin se ka nënshkruar Marrëveshjen Themelore.

Pas nënshkrimit të Marrëveshjes Themelore e para reagoi Partia Demokratike e Socialistëve (DPS) e Milo Gjukanoviçit, e cila njoftoi se sot do të ndërmarrë nismën për mosbesimin ndaj Qeverisë së Dritan Abazoviçit.

“Marrëveshja e nënshkruar sot, e cila është në kundërshtim me Kushtetutën e Malit të Zi, do të pezullohet menjëherë pas zgjedhjes së Qeverisë së re”, thuhet në njoftimin e DPS-së.

Qeveria malazeze ra në një votë mosbesimi herët më 19 Gusht.

Për shkarkimin e qeverisë votuan 50 deputetë të pranishëm, kurse një deputet ishte kundër. Të paktën 41 nga 81 vota të parlamentit ishin të nevojshme për të rrëzuar qeverinë e kryeministrit Dritan Abazović vetëm disa javë pasi ai nënshkroi një marrëveshje që rregullonte pozicionin e kishës serbe në Mal të Zi.

Çështja është e ndjeshme për shumë njerëz në kombin e vogël ballkanik prej 620,000 banorësh që u nda nga fqinji i saj shumë më i madh Serbia në 2006. Kisha Ortodokse Serbe gëzon ndjekësit më të mëdhenj në Mal të Zi, por kombi është i ndarë për rolin dominues të kishës dhe lidhjet e vendit në Serbi.

21 VITE NGA MARRËVESHJA E OHRIT

Përvjetori i nënshkrimit të Marrëveshjes Kornizë të Ohrit, marrëveshje e cila i dha fund konfliktit të vitit 2001.

Marrëveshja kornizë e Ohrit u nënshkrua më 13 gusht 2001 në rezidencën presidenciale të Vodenos në Shkup nga presidenti i atëhershëm i shtetit Boris Trajkovski, kryeministri i atëhershëm dhe lideri i VMRO-DPMNE-së, Ljubčo Georgievski, si dhe liderët e atëhershëm të LSDM-ja, Branko Cërvenkovski, për PPD-në, Imer Imeri dhe PDSH-ja, Arben Xhaferi.

Në parimet bazë të dokumentit thuhet se “përdorimi i dhunës për arritjen e qëllimeve politike refuzohet plotësisht dhe pa kushte”.

“Vetëm zgjidhjet paqësore politike mund të garantojnë të ardhmen e qëndrueshme dhe demokratike të Maqedonisë. Sovraniteti dhe integriteti territorial i Maqedonisë dhe karakteri unitar i shtetit janë të pacenueshëm dhe duhet të ruhen. Nuk ka zgjidhje territoriale për çështjet etnike. Karakteri multietnik i shoqërisë maqedonase duhet të ruhet dhe të pasqyrohet në jetën publike. Një shtet modern demokratik, në rr-

jedhën e natyrshme të zhvillimit dhe maturimit të tij, duhet të sigurojë vazhdimisht që Kushtetuta e tij të plotësojë plotësisht nevojat e të gjithë qytetarëve të tij në përputhje me standardet më të larta ndërkombëtare, të cilat vetë janë në zhvillim të vazhdueshëm. Zhvillimi i vetëqeverisjes lokale është thelbësor për inkurajimin e pjesëmarrjes së qytetarëve në jetën demokratike dhe për promovimin e respektimit të identitetit të komuniteteve”, thuhet në dokument. Më pas janë pikat që lidhen me ndërprerjen e armiqësisë, zhvillimin e qeverisjes së decentralizuar, mosdiskriminimin dhe përfaqësimin e drejtë, procedurat e veçanta parlamentare, edukimin dhe përdorimin e gjuhëve, shprehjen e identitetit dhe zbatimin. Marrëveshja përmban gjithashtu tre anekse: A. Ndryshimet kushtetuese; B. Ndryshimet në legjislacion dhe C. Masat e zbatimit dhe të ndërtimit të besimit, si dhe dispozitat përfundimtare. Në kuadër të zbatimit të Marrëveshjes, në vitin 2004 u krijua Sekretariati për Zbatimin e Marrëveshjes Kornizë të Ohrit, i cili më vonë u shndërrua në Ministrinë e Sistemit Politik dhe Marrëdhënie Ndërmjet Bashkësive.

Kosova vend pritës i “Defender Europe 23”

Republika e Kosovës do të jetë vend pritës i ushtrimit më të madh fushor në rajonin e Ballkanit “Defender Europe 23”. Këtë e ka bërë të ditur ministri i Mbrojtjes, Armend Mehaj.

“Defender Europe 23”, do të dëshmojë edhe një herë përgatitjen dhe profesionalizmin e lartë të ushtrisë së Kosovës”, thotë Mehaj, raporton RTK. Ai ka shkruar se përgatitjet janë duke vazhduar dhe se blerja e pajisjeve dhe kompletimi i infrastrukturës, i paraprijnë këtij ushtrimi.

“Përgatitjet janë duke vazhduar, ushtrimet parapërgatitore të ushtrisë sonë, blerja e pajisjeve dhe kompletimi i infrastrukturës, i paraprijnë këtij ushtrimi. Në “Defender Europe 23”, ushtria e Kosovës do të marr pjesë me dy regjimente. Gjatë këtij ushtrimi, planifikohet që të validohen kapacitetet e këmbësorisë së FSK-së në nivel të Regjimentit, nga njësi të specializuara për validim të Ushtrisë Amerikane”, ka shkruar ndër të tjera ministri Mehaj. Sipas tij ushtrimi “Defender Europe 23”, do të dëshmojë edhe një herë përgatitjen dhe profesionalizmin e lartë të ushtrisë së Kosovës.

Dear readers and followers of Argumentum.al

On the third anniversary of the founding of the online media Argumentum.al, now it comes in the version of a monthly magazine which you can browse online from April 2022.

This monthly publication offers a clear combination of news on Albania, the Western Balkans and the world, as well as opinions and analyses of events taking place during the month.

Thanking each of you for your attention and trust in our media, we promise that we will continue to publish objective analysis on key developments in the country, region, Europe and the world.

Argumentum.al strives to be an authoritative source of journalism with analyses and comments on international relations, world politics and a wide range of issues of global importance by publishing exclusive materials. This is done thanks to the contribution of some of the well-known names of Albanian politics and journalism and other local and foreign collaborators. At the same time, Argumentum.al is open for comments and opinions by its readers.

Read on domestic and international issues in the magazine Argumentum.al free of charge in Albanian and English!

“Argumentum”, an intellectual process...

Vucic, EU's 'spoiled kid', fears only US and NATO in his warmongering scheme against Kosovo

TIRANA, August 1

A total of nine road-blocks had been set up by local Serbs in northern Kosovo over the last days, has said Prime Minister Albin Kurti as NATO-led peacekeepers backed by helicopters oversaw the removal of them on Monday. Kosovo police said the removal of the barricades in the north of the country allowed two border crossings with Serbia to be re-opened.

"Roads are now free for traffic to pass, both border crossings are open now for people and goods to cross," the police said in a statement.

The removal of the barricades came after the Kosovo government postponed the implementation of a decision that would oblige ethnic Serbs in the north, to apply for documents and car license plates issued by Kosovan institutions.

The government's decision to postpone followed consultations with US and EU ambassadors.

In the mean time Kurti seemed determined to act after the one-month deadline set by his government in consultation with internationals.

"Violence will not be tolerated. Those who use violence will be punished by the rule of law with the force of law," Prime Minister Albin Kurti told journalists on Monday.

Kosovo, recognised as a nation by more than 100 countries, is

seeking to join NATO which is considering seriously this in face of the repercussions of the Russian invasion of Ukraine.

The latest provocative acts of Vucic against Kosovo were considered by well known analysts like a test to see how the West would behave in case of a decision by him to send the army into Kosovo.

Such an aggressive scenario was being finalized as Spanish PM Pedro Sanchez blessed the right of Belgrade to establish its sovereignty and territorial integrity during his visit to Serbia on Saturday. Sanchez didn't hesitate to declare his support to Serbia's scheme in Tirana in presence of PM Edi Rama on Monday.

Spain is a hawkish country in the EU not recognizing Kosovo working hard to see it back under Serbia's rule.

Coincidence or not but the presence of the Spanish premier in

Belgrade when Western Balkans was at brink of war because of the ambitions of Serbia to reoccupy Kosovo reinforces supposition that the EU has lost its power to mediate between Pristina and Belgrade and consequently the dialogue between them is a facade.

As media revealed NATO's tough warning to Vucic not to dare to undertake any adventure against Kosovo made him give up his warmongering plans.

Given what happened in the trajectory of the last two days is maybe an added evidence that the US and some key balanced NATO allies should take upon the role of the mediator in Pristina-Belgrade dialogue because the latest developments showed the EU's authority on Belgrade has lost steam. Belgrade fears apparently only NATO, while the EU seems a 'puppet tiger' to its President Vucic so much honored by Brussels' beuaracracy!

Can SP's legacy of communist PLA let it be 'genuine' eradicator of former 'sigurimi' spies in Albania?

The socialist deputies of the parliamentary commission of laws supported by a group of lawyers within the Socialist Party (SP) have held during these first two weeks of August several consultative meetings regarding the amendment of the current decriminalization law. The amendment aims to include an article with the aim of 'de-spying' the parliament, said a report carried by Top Channel TV on Wednesday. The alleged aim is to prevent from running for all those who have a file as an employee of the former state security (Sigurimi i Shtetit). The amendment will have another addition, which is about sanctioning in the law of decriminalization a special article about decommunization according to which former secretaries of the Party of Labor of Albania (PLA) are prevented from being active on the political scene.

According to the announcement of the above source, the target of this campaign are former PM Sali Berisha and former president Ilir Meta who are now heads of the Democratic Party and the Freedom Party, respectively.

These eventual amendments need 84 votes in the 140-member Parliament and SP sees the way out in the support of the DP faction of Enkelejd Alibeaj, a follower of former Democrat head Lulzim Basha dismissed as close collaborator of PM Edi Rama.

SP as political force has its legacy in the Party of Labor of Albania which ruled this Balkan coun-

try for almost five decades under the communist tight dictatorship of late leader Enver Hoxha. The transformation of PLA into SP was accompanied with a process according to which all former communists turned from 'red' to 'purple' – Socialists' symbolic color. For example, former Speaker Gramoz Ruci, a strong hand in SP, was Interior Minister during the communist regime and is infamous for the bloody massacre in Shkodra, northern Albania, where young people were killed in the anti-communist struggle in the early 1990s. There are lots of other senior officials with a communist legacy while it's huge the number of officials who are family members of the communist elite.

PM Edi Rama is the son of late Kristaq Rama, senior member of the 16-member Presidium of the

People's Assembly, and a close associate of main leaders of Hoxha's leadership. Meanwhile, it is rumored that there is evidence that the late mother of the Prime Minister was a secret agent of the State Security.

Seeing things against this background it's hard to see genuine results of the renewed scheme for the so called 'decommunisation' of Albania's political scene after failure in more than three decades, but their chance has a possibility as the EU and the US support PM Edi Rama and his followers of the communist legacy!

This is another issue in discussion in Albania questioning the change of heart of the West regarding the past communist legacy and their strong support for the offsprings of the communist dictatorship.

NATO stands ready to prevent escalation between Kosovo, Serbia: Alliance chief

NATO chief Jens Stoltenberg said on Wednesday that the alliance stands ready to prevent an escalation between Kosovo and Serbia because of recent border tensions.

Stoltenberg spoke at two separate news conferences following meetings with Serbian President Aleksandar Vucic and Kosovo's Prime Minister Albin Kurti.

Tensions between Serbia and Kosovo rose earlier this month because of Kosovo's planned implementation of a new law making it mandatory for everyone, including Serbs living in Kosovo, to have a Kosovo ID card and license plate.

Kosovo, however, delayed the new measures until Sept. 1.

Vucic and Kurti will hold talks Thursday with EU foreign policy chief Josep Borrell and the bloc's special representative for Kosovo-Serbia dialogue, Miroslav Lajcak.

"It is the responsibility of all parties, particularly the officials from Belgrade and Pristina, to prevent escalation again," said Stoltenberg.

He urged both sides to show restraint and to "avoid unhelpful rhetoric."

The NATO-led peacekeeping mission in Kosovo (KFOR) is ready to intervene if "stability is jeopardized," he said. "I will take any measures that are necessary to ensure a safe and secure environment and freedom of movement for all the people in Kosovo."

"Everything has to be done to prevent escalation," he added.

Stoltenberg also urged the Serbian and Kosovar leaders to show flexibility and engage in constructive talks at the upcoming meeting because the EU-facilitated Belgrade-Pristina dialogue is the right way to find a solution for both communities.

Vucic said he expected "difficult discussions" with his Kosovar counterpart since "we do not agree on almost anything."

He said Serbia is committed to respecting international law, including UN resolutions and the Brussels agreement on the principles of normalization of relations.

The Serbian leader also commended KFOR's role in ensuring stability in the region and stressed that while keeping its neutrality, Serbia intends to strengthen its cooperation with NATO and avoid escalation.

Kurti thanked NATO for its "extraordinary contribution to freedom, the reconstruction of infrastructure destroyed during the war, and the security of our country and our citizens."

He said that Kosovo's goal is to first join NATO's Partnership for Peace program and the Alliance itself in the long run.

Launched in 2011, the EU-led Belgrade-Pristina Dialogue aims to normalize relations between the Western Balkan neighbors.

The former Serbian province of Kosovo declared independence on Feb. 17, 2008, and is recognized by more than 100 countries. But Belgrade continues to see Kosovo as its own territory.

Mandated by the UN, the KFOR international peacekeeping mission has been operating in Kosovo since 1999.

Dritan Abazovic's government in Montenegro topples down over ties with Serbian Church

TIRANA, August 20

The Montenegrin government fell in a no-confidence vote early Saturday that followed a rift over relations with the powerful Serbian Orthodox Church.

Lawmakers voted 50-1 to oust the government of Prime Minister Dritan Abazovic just weeks after he signed an agreement regulating the position of the Serbian church in Montenegro.

The issue is sensitive for many in the small Balkan nation of 620,000 people that split from its much bigger neighbor Serbia in 2006. The Serbian Orthodox Church enjoys the biggest following in Montenegro, but the nation is divided over the church's dominant role and the country's ties to Serbia.

Critics have argued there was no need for a special deal with the Serbian church separate from other religious communities. Pro-Western groups in Montenegro also have described the agreement as a tool for Serbia and Russia to increase their influence in Montenegro amid the war in Ukraine.

Abazovic has defended the agreement as the way to put behind the long-standing church dispute over its property and other rights in Montenegro, and focus on other important issues.

"What is happening now in Montenegro will have one outcome, either Milo Djukanovic or Dritan Abazovic will disappear from the political scene. This is a political conflict in which someone must be defeated," Abazovic told par-

liament minutes before the confidence vote.

The vote signaled the end of the political alliance between Abazovic and the Democratic Party of Socialists, headed by veteran leader Milo Djukanovic, which lost power in August 2020 after three decades in office, but in April started supporting Abazovic's administration.

In the heated debate on Friday, Abazovic also accused Montenegro's current president and seven-times premier since 1991, Milo Djukanovic, of trying to create political instability and "pushing Montenegro into big problems and into disappearing".

It was not immediately clear whether the fall of the government would lead to snap parliamentary elections or if the parties would try to form a new governing coalition.

The previous Montenegrin government, led by Zdravko Krivokapic, was ousted in a no-confidence vote in parliament on February 4 this year, after only 14 months in power.

There will also be another no-confidence vote on September 2. It includes a motion to oust parliament speaker Danijela Djurovic and is backed by the opposition Democratic Front, Movement for Changes, Democratic Montenegro, DEMOS and True Montenegro.

Abazovic claimed among others that he was being attacked because of his Albanian origin something which was opposed by some politicians of Albanian community in Montenegro. They said Abazovic had never used the rhetoric of his Albanian origin in his political career.

Mediators or fire fighters? Do we really want accession negotiations? Political unripe lobsters! Erdogan in Kiev! “50 shades of holocausts”!

REALPOLITIK” FLASH” NO. 29 | 17 – 31 AUGUST 2022

EXCLUSIVELY at ARGUMENTUM, DR. JORGJI KOTE, “Grand Master” “dots the i’s and crosses the t’s” on 5 major events in only 1000 words

DR. JORGJI KOTE

1. Mediators or fire fighters?

This is the question posed following the deal between Pristina and Belgrade on the

movement of their citizens with the relevant documents on 27 August. A good but delayed step forward, thanks to the persistence of Kurti's Government and endless shuttles by EU and US medi-

ators. But caution, there is no new, but just the implementation of the agreement reached in 2011. Postponed due to lack of Serbia's political will. Hence, the enthusiasm in the EU metropolises seems exag-

ated. Moreover, given the unsettled issue of number plates and particularly, the failure of the High level Dialogue session in Brussels on 18 August. Thus, the latest compromise simply avoided the outburst of a new violent conflict on 1 September; meanwhile, the international mediators proved to be much more effective fire fighters. But the question is whether they are mediators or fire fighters?!

The editorial in ARGUMENTUM “The dialogue Pristina – Belgrade at a crossroad” has exhausted this issue. Therefore, we are closing with its last paragraph:” for the dialogue to advance, first the “red line” should be defined for Serbia, with concrete and quick deadlines! Secondly, Belgrade should make up its mind now and not later to follow the European instead of the Euro-Asian track. Thirdly, enough is enough with visions and statements! Decision, action and political determination are mostly needed now!

2. Do we really want accession negotiations? After the glamour, champagne and fireworks in Tirana, we can't wait to see the beginning of the accession negotiations in Brussels in September. A long and herculian challenge, which no one knows how long it will last. However, the danger is that the Albanian team may travel to Brussels as a bad legal debtor. It's sufficient to mention three draft-

laws on fiscal amnesty, cannabis legalization and issue of golden passports for foreigners. They are facing firm opposition by many economic and business entities, the US, German and Turkish Chambers of Commerce, groups of interest and the EU, in particular. The latter has openly voiced its opposition through the Resolution of EU Parliament and the Progress Report by EU Commission. On 30 August, its Spokeswoman, Pisonero stated clearly that the decision on golden passports boosts and encourages organized crime, money

laundering, fiscal evasion, grey economy and security of Albanian&EU citizens. Unfortunately, these warnings and objections have fallen in “deaf ears”. The Government continues “its old tune” paying no heed even to the EU Commission, which time ago PM Rama has not spared a praise for its unique expertise! Then, what's the use of pseudarguments by some captured governmental experts? Why is it so hard to follow EU advise, although we “have left no stone unturned” to come closer to the EU? Why then, do we have many departments in the line ministries and in the Parliament, which are doing a great work for the approximation of our laws with those of the EU? Finally, what will our negotiators tell their counterparts when they meet in September in Brussels?

3. Unripe political lobsters!

This is the label for the outgoing Prime Minister of Montenegro, Dritan Abazović. Although leading a minority and very fragile governmental coalition, whose survival was at the mercy of the Socialist Party of President Dukanovic, during its 115 governing days, Abazovic behaved as if he had the 2/3 of the parliamentary seats!. Although his tasks were the EU Integration, preparations for early general elections and a functional government, he tackled with issues which are indeed “time bombs”! He supported “Open Balkans”

The Government continues “its old tune” paying no heed even to the EU Commission, which time ago PM Rama has not spared a praise for its unique expertise! Then, what's the use of pseudarguments by some captured governmental experts? Why is it so hard to follow EU advise, although we “have left no stone unturned” to come closer to the EU?

against the will of the majority and to make matters even worse he signed the fundamental agreement with the Serbian Church authorities. Thus, he touched on “two hot potatoes” in Montenegrin politics, which necessarily demand a full-fledged political consensus. Yet, Abazovic hoped with an unprecedented political naiveness to survive the vote of confidence on 20 August. This is why he is a bad incarnation of political immaturity and infantility! As for Kosovo, he almost ignored it.

Finally, as it occurs in cases like these, all those who first hailed Abazovic threw him out, because no one needs him anymore.

4. Erdogan in Kiev where on 20 August was warmly received by his counterpart

Zelensky. Well, Turkey’s role in this conflict is common knowledge now, despite some scepticism at the beginning due to its “conflict of interest” with both parties. Nonetheless, Erdogan elbowed his way through both in Moscow and Kiev; scoring another great diplomatic success after the agreement he chartered for the transport of grains with UN, Russia and Ukraine. Erdogan does terribly need such a geopolitical bonus, since he has very little chances at home. With a declining economy, skyrocketing inflation and growing discontent. These negative occurrences take place before the next presidential elections in June 2023, where his position is very shabby, in the face of the growing popularity of Turkish united opposition.

Under these circumstances,

Erdogan is trying “to play his political ball out of the goal area” in order to soften the domestic effects as well as to boost the international profile and stature, as a rescuer, mediator and man of peace. Meanwhile, this is overshadowing the violation of democratic standards, since the West is “closing an eye and keeping a deaf ear”! The problem now is that Erdogan has to play the ball well to the end, so that he does not have an auto-goal! However, his 20 years old experience at the head of his party, government and state is a huge advantage in his battle for political survival.

5. “50 shades of Holocaust” were mentioned by Mahmoud Abbas, the President of the Palestinian Authority in his Press Conference with Chancellor Scholz in Berlin on 18 August. His statement that “as of 1947 Israel has committed 50 massacres and holocausts in 50 villages....” in Palestine caused a political tremour in the German, Euro – Atlantic and Israeli politics and it was condemned by them all. Moreover, the German police filed a criminal suit against him for “inciting hatred” but Abbas immunity as Head of State would not permit further court proceedings. There is no doubt that such statements do not serve peace, approachment and understanding between Israel and Palestine, but just add more “oil to the fire”.

Under these circumstances, Erdogan is trying “to play his political ball out of the goal area” in order to soften the domestic effects as well as to boost the international profile and stature, as a rescuer, mediator and man of peace.

European champion Luiza Gega honored in a shining ceremony in Tirana

TIRANA, August 23

The European champion in athletics, Luiza Gega, was received with a ceremony on the boulevard “Dëshmorët e Kombit” where hundreds of citizens gathered as a sign of gratitude and respect for the athlete on Tuesday.

Dressed in red and black colors, Luiza Gega paraded in a ‘Cadillac’ type vehicle along the boulevard in the direction of the Prime Minister’s Office and the Minister of Education and Sports, Evis Kushi evaluated Luiza’s achievements for bringing the medal to Albania at the ceremony organized at the Prime Minister’s Office where Prime Minister Edi Rama also participated.

“The model that inspires is Luiza. Luiza is the truth, Luiza should inspire the young, the little ones, but also us adults, that work and sacrifice are rewarded,” said Kushi, who claimed that athletes

are valued with more respect and dignity, of course within the possibilities and the conditions of a country such as Albania.

There has been great criticism towards the government because of lack of investments in sports and according to them, it has not contributed at all to the success of Gega. Some analysts said Rama was trying to ‘steal’ the glory of the athlete for personal propaganda like he has done on other occasions.

Minister Kushi exploited the occasion to boast that Albania has a new legal framework that is 100% aligned with the legal framework of the European Union and that there is an increased budget for sports.

Luiza Gega was crowned European champion in athletics after winning the gold medal in the 3000 meter steeplechase competition at the European Championships in Munich. The Albanian athlete crossed the finish line first

with a time of 9.11.31 seconds, breaking the record of 9:17.57 previously held by Russia’s Yuliya Zaripova back in 2010. Gega controlled most of the race, leading for the whole 2900 meters, and she finished with a nearly 4-second edge over the German Lea Meyer.

A few weeks ago, the 33-year-old was ranked fifth in the world in the same event, but she won the gold medal in the Mediterranean Games.

In his remarks before handing over the Great Cordon with a Star for Public Recognition to the athlete, the prime minister said that it was a coincidence that he was introduced to the new EU ambassador in Albania, whom he had asked to stay after the meeting to celebrate a European champion who beat a German. “It doesn’t happen often that we leave Germany behind. Some time ago someone said ‘we are second after Germany’, but today here, in this hall, Germany is second after Albania,” said Rama.

Appeal of Ukrainian Ambassador to Albania Shkurov for maximum support of Ukraine with weapons six months after Russian occupation

Exclusive interview of the Ambassador of Ukraine to Albania, Mr. Volodymyr Shkurov with ARGUMENTUM.al

BY MARJANA DODA

Ukraine is still fighting for its independence, but at the same time it is fighting for European values. This half-year of the Russian-Ukrainian war was perceived by Ukrainians with pain for those who died and lost their relatives and friends, and at the same time with faith in the victory and recovery of Ukraine,” has said the Ambassador of Ukraine to Albania, Mr. Volodymyr Shkurov, in an interview with Argumentum.al in remembrance of the six months of Russian occupation of Ukraine.

“The Ukrainian people have united, standing in defense of their Motherland, demonstrating courage and sacrifice, as well as faith and unconditional will for victory. The Ukrainians will defend their independence to the end. And as our president Volodymyr Zelenskyy has said, the war started with Crimea and will end with Crimea. This means that Ukraine intends to return its territories to the borders of 1991. We believe in the victory of Ukraine, we believe in our army, which has demonstrated its strength, professionalism, determination and heroism, to the whole world,” underlined Ambassador Shkurov. However, while we talk about the Russian-Ukrainian war, the Ambassador points out that, in fact, beyond Ukraine, Eu-

rope itself is at risk. “This war poses a threat to Europe as well, as Russia is still indirectly trying to question Europe’s ability to defend itself,” he said. There is even a risk that the conflict in Ukraine could expand to other countries, not excluding the states of the Western Balkans, considering this traditionally troubled region. “The tense relations between Serbia and Kosovo best fit this logic. It is good that both parties are currently finding an algorithm for the technical solution of the existing problems. We hope for the best. But, in other words, the relevant risk exists,” said the Ambassador.

In the meantime the Ambassador appreciated the unconditional support that Albania has demonstrated (and continues to demonstrate) for Ukraine, both bilaterally and multilaterally. It is about both political and humanitarian support. “I want to emphasize that Albania provided help to Ukraine in the field of military ammunition, but also in terms of guaranteeing Ukraine’s financial stability. In fact, humanitarian aid, medicines, food and basic necessities were also provided. I point out that even Kosovo showed solidarity and support during these difficult times of trial for Ukraine.”

The prospect of an end to the war still seems distant. Negotiations are at a standstill and have become even more difficult after the occupation of Ukrainian towns and villages by Russian troops. “We

are interested in ending the war,” said the Ambassador. That’s why the issue of arms supply remains so important for us. This is a direct condition for the deadline for ending the war.”

“The murders and abuses against civilians, the facts of violence and cynical shooting of ordinary people, the daily mass rocket attacks on almost the entire territory of Ukraine almost completely destroyed the possibility of negotiations,” he said. “Currently, it is very difficult to predict the date of the end of the war. Russia is increasing the number of soldiers because it realizes that the war is not going according to its (Russia’s) scenario and that the loss of manpower is too great. Ukraine is defending itself and trying to defeat the aggressor. We have also lost and are losing many of our people. This means that we are interested in ending the war. The sooner, the better. Therefore, the issue of arms supply remains so important for us. This is a direct condition for the end of the war”.

“War is the worst means of clarifying relations and is a shameful phenomenon in the civilized world. But today I am asking for the maximum support of Ukraine with weapons, because, unfortunately, Russia can only understand the language of force.” This is the appeal of the Ambassador of Ukraine to Tirana in this interview whose full text can be found in Albanian at Argumentum.al

Adresa: Njësia bashkiake nr. 5, Rruga “Abdyl Frasheri”, Ndërtesa 8, Tiranë, Shqipëri

Tel: +355 (0) 68 82 01 720

Email: redaksia.argumentum@gmail.com,
info@argumentum.al

Marketing & PR

Email: marketing@argumentum.al

Tel: +355 (0) 68 82 01 720

NUIS/NIPT: L91415033Q

...

Twiter : [Argumentum_al](https://twitter.com/Argumentum_al)

Facebook: [argumentum.al](https://www.facebook.com/argumentum.al)

Instagram: [argumentumnews](https://www.instagram.com/argumentumnews)